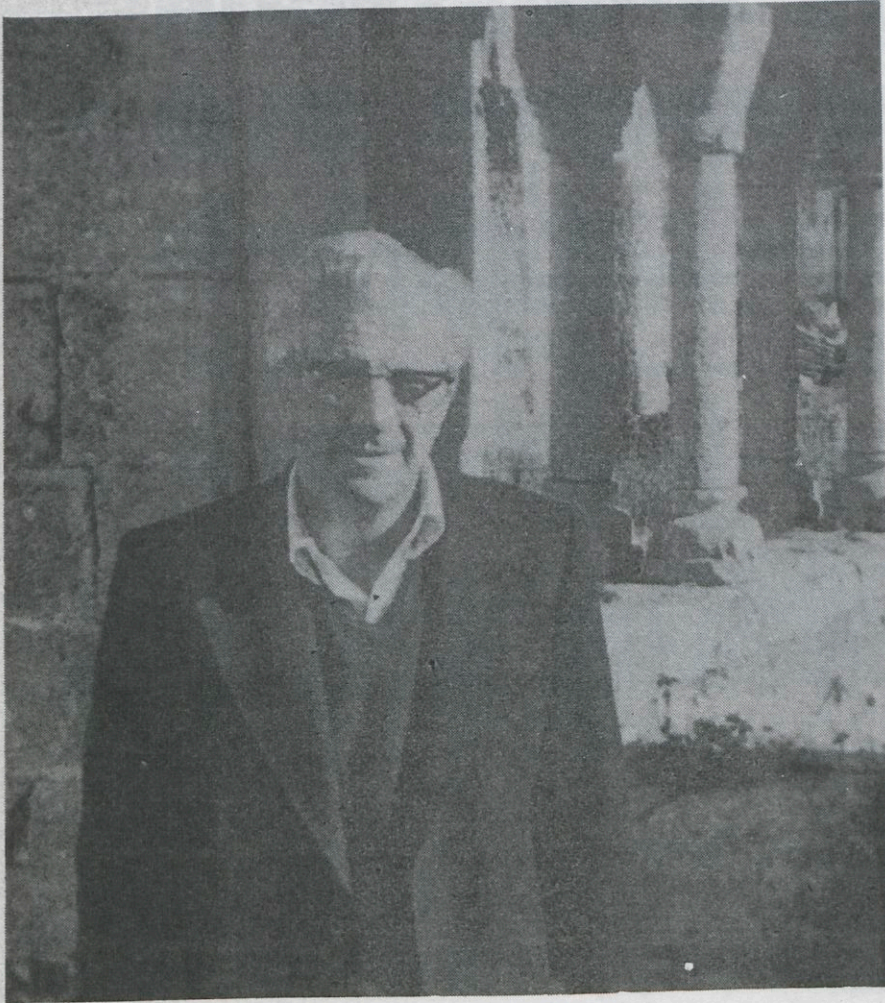


9 PAIS

Periòdic independent de l'Empordà

any II - número 37 - 4 gener - 10 gener 1978 - Surt dimecres - preu: 2 francs - 20 pessetes



Un altre candidat

**Peralada demana també
un casino de joc**

Entrevista amb el batlle de la comtal vila

Pàgines 14 i 15

**Gestions per
a crear una
cooperativa
mèdica,
a Roses**

Pàgina 11

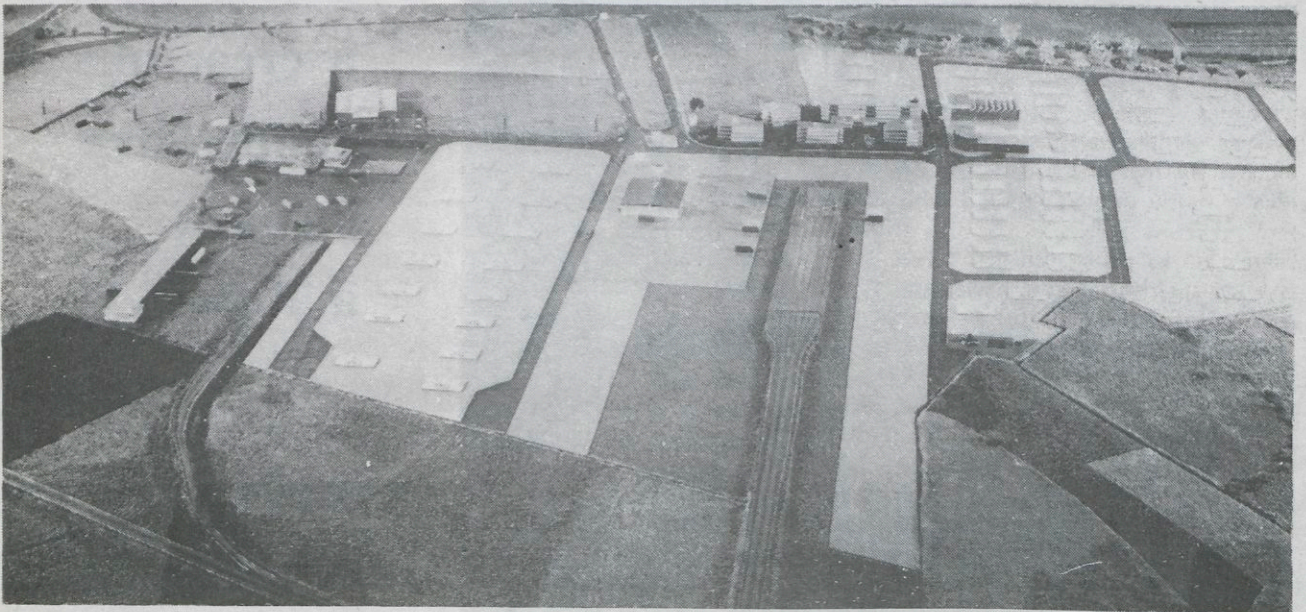
**Petició
popular
urgent**

**Les
illes
Medes,
parc
natural**

Pàgines 16 i 17

REVALORICE SU DINERO!

invirtiendo en terrenos industriales



POLIGONO INDUSTRIAL EMPORDÀ INTERNACIONAL

Area de Servicio para el Centro de Inspección Fitosanitaria Vilamalla

- Plan de Ordenación aprobado por la C.P.U. el 7/10/74 (B.O.P. 19/10/74).
- Plan de Urbanización aprobado por la C.P.U. el 22/11/76 (B.O.P. 18/12/76).
- A 4 kilómetros al Sur de Figueras.
- A 3 kilómetros de la salida 12 (zona peaje) de la Autopista A-17.
- A 1 kilómetro de la estación de ferrocarril de Vilamalla.
- Al pie del Cinturón de Ronda Este de Figueras (hoy N-II).
- Viales de 17 y 15 metros de anchura.
- Agua, electricidad y teléfono.
- Porcentaje de edificación superior al 85 por ciento.
- Oficina bancaria.
- Locales disponibles para oficinas.
- Báscula puente.
- Depacho Aduana y TIR - Inspección FITO y SOIVRE.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.

información:

PRODASA

VILAMALLA

tel. 50 04 12

ext. 36

apartado 162

FIGUERAS

Política a peu pla

Encara no tenim dreta

per Jaume Guillamet

Ja fa més de mig any que es van celebrar les primeres eleccions democràtiques i a Catalunya la dreta encara no està organitzada.

Els resultats electorals podrien engayar-nos. Certament els candidats catalans de la Unió de Centre Democràtic, el partit creat, emparat i dirigit pel cap del Govern espanyol i antic ministre del Movimiento, Adolfo Suárez, va ser un dels guanyadors. No el guanyador, com a Espanya en general, sinó el quart en nombre de vots, amb nou diputats (5 a Barcelona, 2 a Tarragona, 1 a Lleida i 1 a Girona) i un sol senador a Tarragona. Un partit sens dubte important, podria deduir algú que només fes cas dels resultats electorals.

La realitat no és així. Així com podem considerar que efectivament els socialistes, comunistes i el Pacte Democràtic, tenen una clientela més o menys fidel que hi veu no només una ideologia i un programa, sinó també una organització responsable, els votants d'U.C.D. no acaben de saber ben bé què és el que han votat. Saben que han votat en Suárez, això, sí, però poca cosa més.

A la majoria de ciutats i comarques de Catalunya, U.C.D. no existeix. Hom coneix uns noms de candidats a Corts, però no coneix els partits, no el pot veure, ni tocar, ni pot anar al local... Això s'ha vist moltes vegades a nivell local en la formació de les comissions de control municipal, en les actuacions conjuntes de partits parlamentaris, etcètera.

Hom es pregunta, què és la U.C.D. catalana, a més dels seus deü parlamentaris? Poca cosa més, certament. L'espectacle que està donant darrerament és molt poc edificant. Ja fa una bona colla de setmanes que es parla de la creació d'una Unió de Centre Català, independent de l'U.C.D. espanyola amb la que mantindria, si més no formalment, relacions semblants a les que manté el P.S.U.C. amb el P.C.E. o a les que sembla que mantindrà el partit socialista que surti de la fusió del P.S.C. i la Federació Catalana del P.S.O. E. amb aquest partit espanyol, però no acaba de quallar. Més d'una vegada s'ha dit que definitivament els propers dies series decisius, però tot continua penjat.

Sembla que és el propi Suárez qui no s'acaba de decidir i que ell preferiria, en el fons, arribar a un pacte amb Jordi Pujol i Ramon Trias Fargas perquè fossin els seus homes a Catalunya. Si les coses fossin així, Sentís i companyia estarian fent un paper ben trist i no diguem dels demòcrata-

tacristians que es van escindir d'Unió Democràtica per a anar a fer aquest partit suarista català que no acaba de nèixer. Això voldria dir, parlant en plata, que en Suárez no hi confia prou i que els té com a últim recurs.

Mentrestant, un ampli sector de ciutadans segueixen sense sentir-se representats per cap de les forces polítiques parlamentàries. En les concentracions d'empresaris últimes els hem sentit dir ben sovint que no se senten identificats amb la política del Govern ni d'U.C.D. Això es greu, això vol dir que malgrat les aparences la dreta segueix sense estar organitzada tant a Espanya com a Catalunya, però sobretot a Catalunya.

Lògicament, al caure la dictadura, era l'esquerra qui més s'havia organitzat. La dreta i això que hom en diu el centre no en tenien gaire necessitat, el franquisme, encara que era es queixin, ja tenia cura dels seus interessos. Si més no es queixaven gaire.

El ventall d'opcions que s'oferien a la gent de dreta, centre dreta i centre, tenen interessos molt més coincidents del que la diversitat de noms pot aparentar, era prou confús i prou insuficient. Anava des de l'Aliança Popular fins a Esquerra Democràtica i Convergència Democràtica, passant per la Lliga, el Centre Català i la Unió Democràtica. L'últim dia abans de les eleccions en Suárez va enviar la seva llista des de Madrid i ho va acabar d'enredar tot. Va guanyar, això sí, però a costa de desfer el poc que hi havia i no posar-hi res a canvi.

El futur continua incert. Caldrà esperar a les municipals? En Suárez vol en Pujol i en Pujol no es deixa estimar. A les Corts sovint li dona suport, però els seus homes i en Trias rebutgen els oferiments de càrrecs de govern.

Jo em pregunto, si, al capdavant, Pujol no està condemnat a assumir aquest protagonista: ser el cap de la dreta, o del centre, tant és, a Catalunya. Encara que no vulgui pactar amb Suárez, aquest potser no trobarà a ningú de prou talla per encapçalar el seu partit i pel mateix patriotisme nacionalista que el fa dir ara que és de centre esquerra es pot veure en Pujol obligat més endavant a desplaçar-se al centre dreta. Un centre dreta, això, sí, sempre més a l'esquerra que a la resta d'Espanya, com sempre ha estat a Catalunya.

El tema és prou complicat i prou greu. La qüestió és que a Catalunya seguim sense dreta, centre o com en vulgueu dir.

Sumari

• Comentarís incoherents, per Antoni Calvo	Pàg. 7	• Entre bastidors, per Samsó Oliver	Pàg. 20
• 6 x 9, por By Sens	8	• Bon Any 1978, per Carles Causa	21
• Crònica de Roses	11	• Tribuna política	24
• Cinema, per Albert Carreras	12	• Pàgina de TV	25
• Bústia	13	• Borsa de Trabajo	30
• La formació agrària i rural a l'Empordà, per Josep Talayà	18 i 19		

NUEVOS TIEMPOS EXIGEN NUEVAS RESPUESTAS

1 Derecho a la garantía de 12 meses

2 Derecho a condiciones fijas de compra

3 Derecho a certificado de control de su coche nuevo

4 Derecho a probar su coche nuevo antes de pagarlo

5 Derecho a garantía en las reparaciones

6 Derecho a la libertad de elección
La gama más amplia del mercado

7 Derecho al ahorro
Gasolina normal y super en cualquier modelo

8 Derecho a la asistencia en carretera

SEAT

Acepta el compromiso

Informes en:

AUTOMOVILES FIGUERAS, S. A. "AUTOFISA"

Servicio Oficial SEAT FIAT

Exposición y ventas c/. Vilallonga, 4-6 - Tel. 50 19 15
Recambios y taller c/. Vilallonga, 15 - Tel. 50 27 00

FIGUERAS

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Angels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORIA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Un Institut per a la democràcia

Com cada final d'any, ha tingut lloc l'assemblea de socis de l'Institut d'Estudis Empordanesos. Amb una minsa assistència, tots plegats no arribaven a la trentena, es va poder escoltar un trist informe anual d'activitats. Trist, perquè gairebé l'única activitat de l'Institut ha estat la publicació d'uns Annals, que pel seu contingut no arriben a assolir un grau de maduresa, desitjable en el context cultural empordanès.

Dedicats bàsicament a la historiografia empordanesa, els diversos autors que hi han publicat llurs articles, en un sistema que recorda els vells partits tornants de la Restauració, és a dir, un any tu i l'altre jo, no han tingut acceptació, llevat d'algunes excepcions, en l'àmbit general de la cultura a Catalunya. Això és plenament demostrable, donat que ni en els veritables centres culturals del nostre país se'ls coneix, ni en la nostra comarca se'ls valora.

L'Institut d'Estudis Empordanesos configurat com a cenacle tancat, malgrat manifestacions verbals que vulguin demostrar el contrari, afermat en l'última i escandalosa elecció dels membres de la seva actual junta, que va possibilitar l'accés a la presidència l'ara ex-president de l'Ateneu Barcelonès, Brugués, no ha sabut connectar mai amb els desigs implícits de la població, ni amb les necessitats culturals de l'Empordà, tot oblidant que aquest pràcticament no coneix l'Institut.

Tot això, gràcies a l'ajut, ara de l'Ajuntament, ara de la Diputació, peces claus i fonamentals en la supervivència de l'entitat i que possibiliten l'edició successiva dels desconeguts Annals.

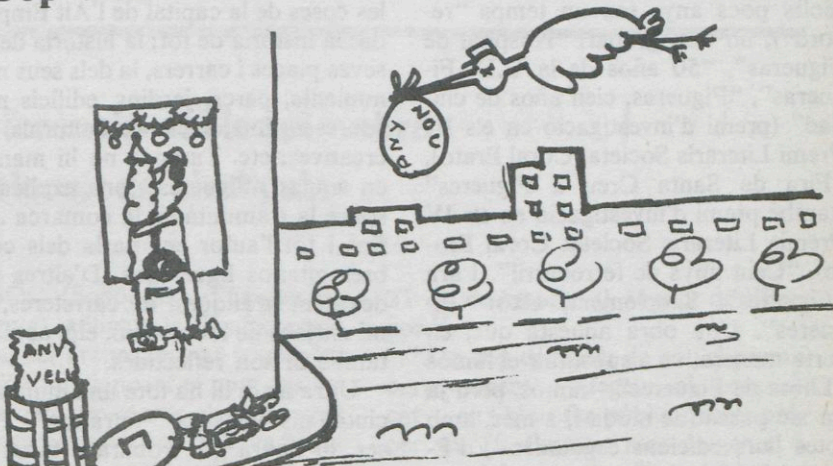
No obstant, cal tenir en compte que això és fruit d'un règim que ha fet una política de subvencions arbitrària. Ara s'hauria de pensar, en el nou marc d'una política cultural catalana, si aquest tipus de subvencions són correctes. Aquí caldria especificar si amb els fons de la comunitat es poden regalar uns diners que difícilment tornaran, amb valor d'ús, al poble.

Tanmateix, això ho ha vist la junta de l'entitat, en adherir-se, conjuntament amb el Patronat Eiximenis, al conseller de Cultura de la Generalitat, J. Pi i Sunyer, tot esperant, potser, una torna en diners, que permeti a l'Institut continuar la seva política diguem-ne cultural.

No cal dir que estem en la millor època per a poder copsar les millors maniobres oportunistes.

Marti Carlé

— Cop d'ull —



per Nuri

Brevísimo

INTERMEDIO

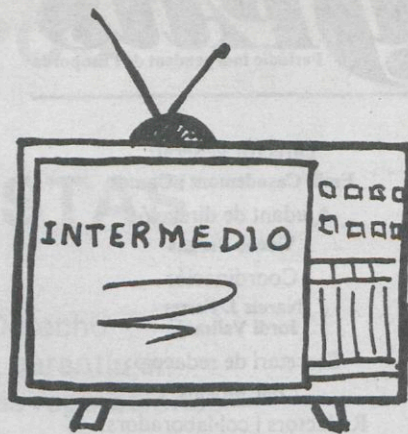
Ya metidos en el nuevo año nos preguntamos cómo rodarán las cosas. Es difícil ponerse ahora a calibrar una serie de acertijos para saber si la economía, ésta sobre todo, saldrá del bache maléfico en que se encuentra, o si la política, ya totalmente desvirgada, nos deparará en los próximos meses nuevos giros cabalísticos. De seguro, los lectores del 9 PAÍS quieren cada día tener más información y un periódico en sus manos cada vez más atractivo y entrañable, pues sin darnos cuenta le tomamos cariño a lo que leemos cada semana.

Atrás, van quedando las noticias, los comentarios, la labor callada y al mismo tiempo profunda de los que han colaborado en esta publicación para hacerla más nuestra, más ampurdanesa, más catalana.

Los duendes del periodismo siempre infiltrados en la mente humana me traen muchas novedades para este nuevo año. Desde luego, que yo no soy el indicado para hablarles de todas las novedades, pero como quiero seguir, hasta que me dejen, contándoles las cosas y casos de nuestra ciudad, me veo en la obligación, desde luego moral, de darles un descanso a ustedes y a mí mismo, para volver dentro de unas semanas con brío renovado y el afán de siempre. Cabe, pues, hablar de intermedio y no de ruptura o cambio.

Hasta aquí no puedo quejarme de su benevolencia y beneplácito. Tengo que reconocer que la mayoría de ustedes se ha portado conmigo de una manera correcta, y muchos son los que me han animado en las horas difíciles, cuando lo más fácil hubiera sido tirar la toalla.

Para los otros, aquellos que se sintieron ofendidos por aparecer en estas líneas, sólo pido su perdón o comprensión. A los que vieron mala fe y



no han sabido comprender nunca el porqué de unos comentarios, les deseo paciencia, ya que la democracia del pensamiento es más fuerte que la de la política.

Después de este descanso que me tomo, volveré, si Dios quiere, a escribir estas cuatro líneas con sencillez y un mucho de humildad, por no saber ser un maestro de la pluma. Hasta pronto.

Alex

El "Figueres", de Josep Maria Bernils

Josep Maria Bernils i Mach, estimat company en les tasques periodístiques, bé pot ésser considerat, després de tota aquesta immensa gamma de llibres que darrerament ha publicat sobre Figueres, com el "gran cronista" de la capital de l'Alt Empordà. En molts pocs anys (en un temps "rècord"), un bon grapat: "Hospital de Figueras", "50 años de la U.D. Figueras", "Figueras, cien años de ciudad" (premi d'investigació en els III Premi Literaris Societat Coral Erato), "Fira de Santa Creu a Figueres" (també premi d'investigació en els IV Premis Literaris Societat Coral Erato), "Cent anys de ferrocarril"...i ara "Figueres". Simplement, això: "Figueres". Una obra aquesta que, en certa manera, ve a substituir el famós "Llibre de Figueres" —famos, però ja un xic passat de moda i, a més, amb totes llurs edicions esgotades—, d'Eduard Rodeja i Galter, un altre extraordinari cronista i historiador de la

ciutat, traspasat fa alguns anys.

El "Figueres", de Josep Maria Bernils, és una obra, que talment com ha succeït amb l'esmentada de l'Eduard Rodeja, està cridada a "fer història". Estem convençuts que, en l'esdevenidor —i durant una colla d'anys—, la gent, tant la d'aquí com la de fora, cercarà el llibre de Bernils i el consultarà sovint, perquè a les seves pàgines no hi manca cap dels molts atractius que necessàriament ha de tenir una obra d'aquesta mena. "Figueres", sens dubte, és un bon element (i jo gosaria dir indispensable, ara per ara) per a tots aquells que s'interessen per les coses de la capital de l'Alt Empordà: la història de tot; la història de les seves places i carrers, la dels seus monuments, parcs, jardins, edificis més sobressortints, societats culturals, recreatives, etc. Tampoc no hi manca, en aquest "Figueres", una explicació sobre la tramuntana, la comarca ..., i fins i tot l'autor ens parla dels cèlebres gitanos figuerencs. D'altres dades demogràfiques, de carreteres, de mi mitjans de locomoció, etc. actuals, també hi són reflectides.

Ultra això, hi ha tota una munió de ciutadans il·lustres "retratats". Potser, hi haurà qui trobarà a faltar-ne algú. No hi fa res. Aquesta qüestió, com la del Plànol de la ciutat que

acompanya el llibre (plànol que aviat suposem que quedarà un xic "desfasat", per raó d'un imminent canvi de denominació de molts carrers que s'anuncia), pot esmenar-se en una propera edició. Perquè, d'aquesta obra, n'estem segurs, se'n farà més d'una...

El "Figueres", de Josep Maria Bernils, és un llibre editat pel Centre d'Iniciatives Turístiques de Figueres i patrocinat pel Banc Occidental. Impres a Gràfiques Montserrat, amb molta cura i bon gust, conté una quantitat impressionant de fotografies en color i blanc i negre, antigues i modernes, de la capital de l'Alt Empordà, cosa que atorga a l'obra una categoria i un interès realment envejables. L'autor, amb més paciència que aquell bíblic personatge anomenat Job, ha cremat —ho endevinem— hores i més hores, cercant tot allò que la història de la ciutat amaga, per tal de donar-li després forma de suggestiva crònica.

Tot plegat, un llibre molt ben documentat i útil, amarat d'amenitat, interès...És, indubtablement, l'obra més important que fins ara ens ha donat (Potser, perquè és l'última que ha creat) aquest prolífic i gran cronista i historiador de Figueres...

E. Casademont i Comas

Verde i Aldea, secretari del PSC(r), dilluns al Museu de l'Empordà

La secció local de Figueres del PSC (r) organitza per al proper dilluns, dia 9, a dos quarts de nou del vespre i al Museu de l'Empordà, un acte públic.

Hi intervindrà Josep Verde i Aldea, secretari general del Partit Socialista de Catalunya (r) i diputat al Congrés per Barcelona.

VIII Curset d'Ensenyament de Sardanes

La Colla Sardanista "Figueres", del Casino Menestral Figuerenc, inaugurarà el proper dissabte, dia 7, el seu "VIII Curset d'Ensenyament de Sardanes", que durarà fins al 25 de març.

Les classes es donaran a la sala del primer pis del Casino tots els dissabtes. Els horaris són els següents: de 6 a 7, per a nens i nenes fins als 13 anys; de 7 a 8, per a nois i noies majors d'aquesta edat; i de 8 a 8,30 — sempre del vespre, com cal suposar—, s'ensenyarà a comptar i repartir.

L'ensenyament és de franc per a tothom.

Postulació subnormales

En la pasada postulació realizada en Figueres y Comarca por la Asociación Protectora de Niños Subnormales, los donativos recogidos, según comunica la misma, son provisionalmente, los siguientes: Figueres: 97.610, Ptas; La Jonquera: 40.000, Ptas; Llançà: 14.143, Ptas; L'Escalà: 10.000, Ptas; Cantallops: 2.156, Ptas; Cabanes: 1.989, Ptas. y Espolla: 4.360, Ptas. Total 183.445, Ptas.

Además se recibieron varios donativos que suman la cantidad de Ptas: 74.025, Ptas.

Cuanto donativos se reciban a partir de este momento, serán debidamente comunicados.

Comentaris incoherents

Per Antoni Calvó

No voldria fastiguejar el lector, però la irresistible temptació d'intentar evidenciar les inaudites incoherències d'alguns comentaris fets arran del projecte de llei que haurà de regular les properes eleccions municipals, m'empeny a insistir sobre el tema.

És ben curiós veure com els mateixos que desqualifiquen el procediment de llistes tancades —i que es mostren partidaris de les candidatures obertes— elogiïen el sistema proporcional, l'aplicació de la regla d'Hont i la fórmula d'elecció d'alcalde que contempla el mencionat projecte de llei, sense adonar-se del greu contrasentit que això suposa.

Amb el mètode de candidatures obertes el ciutadà elector hauria de votar la llista que prèviament ell mateix hauria confeccionat, amb el nom dels candidats que li semblessin més adients, d'entre tots els presentats, i lògicament sortirien elegits els que haguessin obtingut més sufragis. Aleshores: On és el sistema proporcional? I la regla d'Hont? Aquesta és la contradicció: candidatures obertes vol dir sistema majoritari, semblant a l'emprat el quinze de juny pel Senat. Una mica de seriositat! Qui defensi llistes obertes que s'abstengui de fer el panegíric del sistema proporcional.

Quant a l'elecció d'alcalde, si no tindriem llista guanyadora, sinó candidats victoriosos: com seria possible proclamar batlle de la vila al cap de la llista guanyadora? En tot cas, s'hauria de proclamar batlle el candidat que hagués obtingut més vots. Però d'aquí hi ha un perill greu: podríem conèixer una crisi a l'ajuntament al cap de pocs dies de les eleccions municipals, perquè es podria donar la resta de regidors en fossin d'unes altres distintes i fins i tot oposades. Amb el procediment de llistes tancades, hi haurà llista guanyadora i l'alcalde —cap d'aquesta llista— sempre tindrà un gruix de regidors, els de la seva pròpia candidatura, afins a la seva tendència. Cal dir, però, que el problema abans apuntat també es podria donar, encara que molt menys greu, si la llista guanyadora no fos majoritària.

Per això, i sobretot perquè serà un element personalitzador i distorsionador —l'elector valorarà molt més el cap de la llista que no pas l'alternativa proposada i l'equip de persones per a realitzar-la— del procés electoral, sincerament no crec que el sistema previst d'elecció d'alcaldes sigui ni el més adient ni el més convenient en aquests moments.

Conferència-col·loqui sobre les eleccions sindicals

El SOC (Solidaritat d'Obrers de Catalunya), afiliat a la Confederació Mundial del Treball, ens ha tramès un comunicat, mitjançant el qual ens asabenta que, per causes absolutament contràries a la seva voluntat, va haver de suspendre la conferència-col·loqui sobre les eleccions sindicals, que havia de celebrar-se el propi dia

21 de desembre, al Museu de l'Empordà.

"Un cop demanat de nou el permís corresponent —afegeix el comunicat—, ens plau fer públic que el proper dia 18 d'aquest mes de gener, a les vuit del vespre, podrem celebrar el col·loqui sobre aquest tema inajornable i en el lloc que ja era previst".

6 x 9

Por BY SENS

FELICITACIONES TODAVIA

Me aseguran que en esto de mandar las felicitaciones todavía los hubo que se durmieron más. Y ya, como que no había más remedio si se quería seguir el hilo de las recomendaciones, una vez superada la Navidad y muy próximo a alzarse el telón de 1978, pusieron "Reyes" en el borde de los sobres...

AUSTERIDAD

Hombre, para austeridad, la iluminación durante estas fiestas del abeto que adorna la placeta baja de la Rambla de Figueres: una sinuosa enristrada de bombillas desde la copa hasta la base. Como reflejo austero de la actualidad está pero que ni pintado, que es tal como tiene que ser...

FELICITACION-CRISIS

Nuestro redactor Josep M^a Ortega ha lanzado este año y debido a las circunstancias, un modelo de felicitación-crisis que podría ser muy bien adoptada en los altos niveles, con objeto de dar una imagen de ingenio y ahorro, que no deben estar reñidos, pese a todo. Consiste en desear Bon Nadal y felicidad durante un

período que abarca los próximos diez años. Iniciándose en 1978 y hasta 1987, cada uno de los años situados en columna permiten —es una idea— subrayar al que corresponda. Cuando se haga, es como si uno acabara de recibir los buenos deseos de Ortega. La felicitación incluye una nota aclaratoria: "Per ajudar a la crisi d'energia i economia que s'està desenvolupant, aprofito per a felicitar-vos per 10 anys seguits. Ho tornare a fer el 1987 si la cosa va millor".

Así sea. Esperemos que así sea y diez veces gracias.

CAMBIOS

El señor B. opina que cada vez que se habla de los abonados de la Telefónica, deberíamos decir "abandonados"...

RECUERDOS DEL VERANO

La turista era francamente "escanyolida". Haciendo un esfuerzo, se podía llegar a adivinar la inscripción que llevaba en la parte frontal de su camiseta amarilla. Sólo adivinar, porque su pecho no daba para más. Fue una coincidencia. Mi compañero se fijó.

—¿Qué hi posa?

—Em sembla que "Giants-9"...

Después de unos cuantos pasos en silencio, oí que murmuraba:

—On ha arribat el rugby, també...

CARESTIA

Me decía el señor D. que cuando aumenten el precio del tabaco volverá

a demostrarse, una vez más, que es un artículo de primera necesidad...

EL PERIODICO

Siempre resulta triste el día que nos falta el pan espiritual del periódico. Pero eso de que se nos vaya Charles Chaplin y que estemos un par de días sin pan, ya es demasiado.

CHARLOT

"Se ha marchado genialmente de este mundo aprovechando el silencio navideño, como en un final de película suya" dijeron luego, en una editorial. Pero lo bueno, en su caso, es que el diafragma se vuelva a abrir lenta-



mente y por allá, desde el fondo del camino, Charlot regrese. La grandezza de una obra —de una obra chapliniana así, universal— se nota todavía más cuando ya es sólo para los que se quedan.

LA FE

De Chaplin: "A medida que me voy haciendo viejo me preocupo más de la fe. Influye en nuestra vida más de lo que creemos, y logramos gracias a ella más de lo que nos imaginamos. Creo que la fe es una prolongación de la inteligencia. Es la llave que niega lo imposible".

FUSTERIA Josep Ortíz

Taller: c/. Nord, 17 Vilasacra Oficina: c/. Tarreres, 16 - Tel. 50 36 81 FIGUERES

El Ministeri d'Indústria vol resoldre el cas del Ter

El Ministeri d'Indústria per mà del director general de Promoció Industrial i Tecnològica, ha tramès una carta a cent trenta-tres empreses situades al llarg de la conca del riu Ter, en què exposa quin és el punt de vista d'aquest organisme davant del greu problema de la contaminació de les aigües del Ter i les seves possibles solucions.

UNA VISITA ANUNCIADA

En aquesta circular, després de reconèixer l'alt grau de sensibilització existent a les comarques que aquest riu travessa davant el problema de la contaminació de les seves aigües, principalment arran de l'estrall ecològic del mes d'octubre, motivat per la despreocupació dels organismes oficials per a solucionar el problema, considera l'esmentada direcció general que és absolutament necessari trobar solucions adequades per a millo-

rar la imatge de la indústria davant l'opinió pública, i resoldre el problema de la contaminació de manera planificada i amb el menor cost possible, buscant solucions col·lectives per al sanejament integral de la conca per raons d'economia.

Després d'anunciar la pròxima visita d'un equip amb experiència en aquest camp, pertanyent a una societat del nord d'Espanya, avança que, un cop fet l'estudi, aquesta direcció general discutirà amb cada empresa implicada les mesures correctores corresponents i els terminis de realització, de manera realista i comprensiva; però sempre pensant en la necessitat de resoldre a tota costa un problema que es va polititzant cada cop més i que pot arribar a comprometre, segons la mateixa carta, el futur industrial de la conca del Ter.

Riera - Quintana

La Bisbal

Exposició de piezas de alfarería extinguida

(De nuestro corresponsal).- Piezas de alfarería extinguida, todas ellas curiosas y sugestivas, son exhibidas en "Terra i foc", establecimiento dedicado a la cerámica, sito en La Bisbal.

La colección, compuesta por más de 300 piezas recogidas a lo largo de toda España, a excepción de Galicia y demás provincias norteñas, ha sido recopilada expresamente por su promotor Joan Abras, conocido ceramista que ha innovado, y no poco, la elaboración artística de la cerámica, habiendo escogido para exponer este amplio muestrario del barro cocido un horno en desuso que, por su originalidad, resulta un marco realmente incomparable.

Es de Castelló d'Empúries

Josep Coderch, secretario general del Gabinete del presidente Suárez

Josep Coderch i Planas ha sido nombrado, hace unas semanas, secretario general del Gabinete del Presidente del Gobierno. El señor Coderch, de 30 años, es hijo de Castelló d'Empúries.

Josep Coderch está encargado especialmente en el palacio de la Moncloa de las funciones de protocolo.

Coderch estudió en Castelló d'Empúries y en el Instituto de Figueras. Se licenció en Derecho en la Universidad de Barcelona y posteriormente cursó la carrera Diplomática en Madrid.

EN EL MINISTERIO DE ASUNTOS EXTERIORES

Finalizados estos estudios, se incorporó al Ministerio de Asuntos Ex-

teriores, donde trabajó durante el último Gobierno de Franco y los dos primeros de la Monarquía.

El padre de Josep Coderch fue durante algun tiempo alcalde de Castelló d'Empúries, y su hermana es profesora de Historia del Arte del Colegio Universitario de Girona.

El joven Coderch está considerado como un hombre estudioso e inteligente. Al parecer, no milita en partido alguno, aunque se siente muy próximo al Partido Socialista Popular, cuyo secretario general es el profesor Tierno Galván.

Piloto aviador

Cursos de piloto aviador en
AERO CLUB DEL AMPURDAN
(Aerodromo Ampuriabrava)

Pago hasta 12 meses
Información: Domingos en Ampuriabrava



1902 - 1977

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

MUTUALITAT DE PREVISIÓ SOCIAL

DES DE 1902 OFERIM UNA ÀMPLIA
GAMMA DE PREVISIONS I D'AJUTS.

**DEFUNCIÓ • MALALTIA • INVALIDESA
ALTA CIRURGIA • ORFANDAT
PREMIS A L'ANTIGUITAT MUTUALISTA.**

SI VOSTÈ JA ÉS SOCI:

I no pertany a totes les nostres Seccions, pot sol.licitar d'inscriure's a les que vulgui, mentre no hagi arribat a complir 50 anys.

SI VOSTÈ NO ÉS SOCI:

Segurament l'interessa de conèixer punt per punt els beneficis que presta l'Agrupació als seus associats.

Poden ingressar com a socis de l'Entitat els homes i les dones que tenen una edat compresa entre els 16 anys complerts i els 40 anys no complerts.

A HORES D'ARA TENIM MÉS DE 190.000 ASSOCIATS.

Consideri l'eloqüència de les xifres següents:

Són quantitats satisfetes durant el passat mes de juny

Prestacions	Pessetes
Per DEFUNCIONS	11,3 Millions
» MALALTIES	19,4 »
» INVALIDESA	5,3 »
» ALTA CIRURGIA	18 »
» ORFANDAT	7,6 »

Premi vellesa i antiguitat
mutualista 20 »

**DE MOLT BON GRAY FACILITEM INFORMACIÓ AL
NOSTRE EDIFICI SOCIAL, O BÉ PER CARTA
SI S'ESTIMA MÉS ESCRIURE'NS.**

Avgda. José Antonio Primo de Rivera, 621
(cantonada Via Laietana). Tel. 318 18 00 Barcelona-10

Se advirtió la semana pasada

Robo de armas en El Paní

El miércoles de la semana pasada corrieron por la comarca ru-mores de que habían robado armas en las instalaciones militares de **El Paní**, sin que pudiera confirmarse este hecho en las primeras horas.

El jueves, finalmente, se filtró la noticia afirmándose de fuentes dignas de todo crédito que, a primera hora de la mañana del martes día 23, en una rutinaria revisión de material, fue descubierto el robo de un cierto número de subfusiles (metralletas), fusiles de repetición y pistolas, así como gran cantidad de cartuchos.

NO SE PRODUJO ASALTO

No se ha podido precisar con exactitud el armamento robado, por cuanto las cifras publicadas no coinciden, aunque se supone que alrededor de treinta metralletas, doce fusiles, otras tantas pistolas y doce mil cartuchos.

Contrariamente a algunos rumores, en el Escuadrón de Alerta y Control de **El Paní** no se produjo asalto para efectuar el mencionado robo. En este sentido se manifestaba una nota oficial del Ministerio de Defensa, dada a conocer durante la madrugada del pasado viernes.

La nota añadía que en el recuento de armamento "se advirtió la falta de un número determinado de armas ligeras y de munición", para terminar diciendo que "dado el parte correspondiente, se ha nombrado juez para instruir las oportunas diligencias y aclarar los hechos en cuestión".

Roses

Primeros pasos para la constitución de una cooperativa de asistencia médica y previsión social

Tomando como modelo el sistema de los países más avanzados

(Crónica de nuestro corresponsal, Martí Balló).- Desde hace varios meses, viene gestándose en nuestra población la creación de una cooperativa médica y de previsión social, hecho éste del que recogimos una primera impresión en las páginas de 9 PAÍS hace unas semanas. Ahora, el tema vuelve a cobrar actualidad. Tanto es así que, pasito a pasito, sin precipitación, la idea ha ido cuajando y el interés de las personas es cada vez más evidente.

En estos momentos, la junta rectora formada a mediados del mes pasado, está finalizando la elaboración de los estatutos por los que deberán regirse los asociados, si bien se indica con claridad que es necesario partir inicialmente con un mínimo de 150 cooperadores, quienes podrán disponer ya de su propio médico, o lo que es lo mismo, que la cooperativa estará virtualmente en marcha.

Digamos en tal sentido que se han adquirido 8.000 m² de terreno de una viña situada al final de la calle Dr. Fleming y en una zona urbana reservada por el municipio que contempla en el futuro equipamientos de tipo social. Allí se levantará el centro médico de la cooperativa que, según se ha indicado, llevará el nombre de "August Pi i Sunyer".

UNA MEDICINA MAS HUMANIZADA

Los objetivos que en principio se intentan conseguir con el funcionamiento de dicha cooperativa son los siguientes: El elemento primordial es, en todo momento, la máxima atención al enfermo. La medicina cooperativa proporciona en cualquier instante la asistencia facultativa no solamente en su aspecto curativo, siendo esto muy importante, sino que se fundamenta en la prevención anterior de cualquier dolencia o enfermedad. La salud, se mire por donde se mire, es lo más importante, y la enfermedad como cosa íntima no tiene porqué estar deshumanizada como un caso frío y

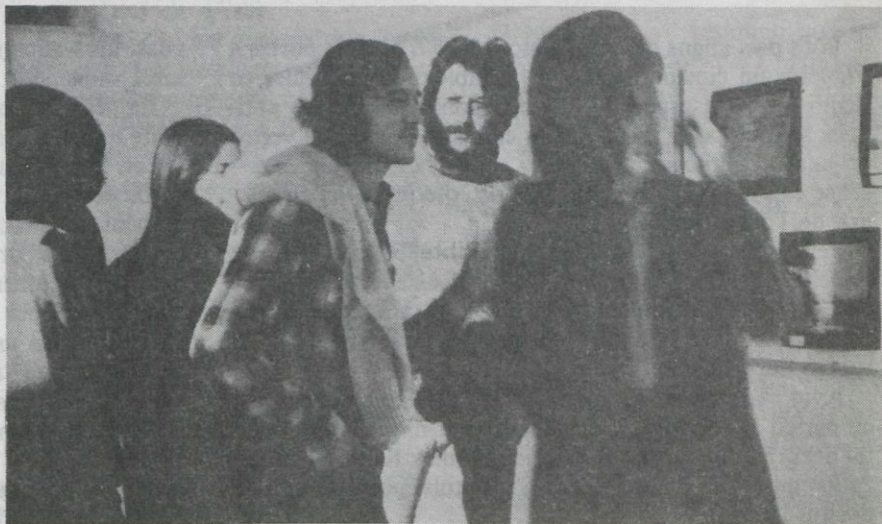
crudo por el empleado oficial de turno; la cooperativa pretende esencialmente recuperar al médico que cura y consuela, al médico que además es el auténtico amigo de la familia. Precoriza, además, el sostén de los asociados para el caso siempre desagradable de intervención quirúrgica. Nuestros abuelos y nuestros padres, siempre previsores, para tales casos procuraban tener un pequeño ahorro "sota un rajol", por si la desgracia en forma de enfermedad hacía en cualquier momento la aparición en sus casas; ahora, en este caso, se intenta que se unan el mayor número posible de personas y se asocien, a fin de lo-

gar un mayor bienestar para ellos y sus familias.

COMO EN LOS PAISES MAS AVANZADOS

Este punto es el resultado de conversaciones entre futuros cooperadores que han sugerido la previsión social de forma parecida a como existe en varias naciones —Holanda y Suecia, por ejemplo—. Las personas de cierta edad viven en chalets o apartamentos de planta baja alrededor del centro médico, del que reciben la asistencia que necesitan. En fin, el *no da más...*

Exposición fotográfica



(De nuestro corresponsal, M. B.).- Está siendo muy visitada todos los días, y en especial los festivos, desde su inauguración el pasado 22 de diciembre, la primera muestra fotográfica local, que recoge cerca de 200 fotos retrospectivas y 36 que se exhiben en plan de concurso. Esta exposición quedará clausurada el próximo día 8 de los corrientes.

Llaman la atención muchas de las fotografías antiguas, puesto que algunas se remontan a los primeros balbuceos fotográficos del último cuarto

de siglo, que recogen aspectos casi desconocidos para la mayoría de visitantes, sorprendiéndose éstos de la transformación que ha experimentado Roses, desde aquel entonces.

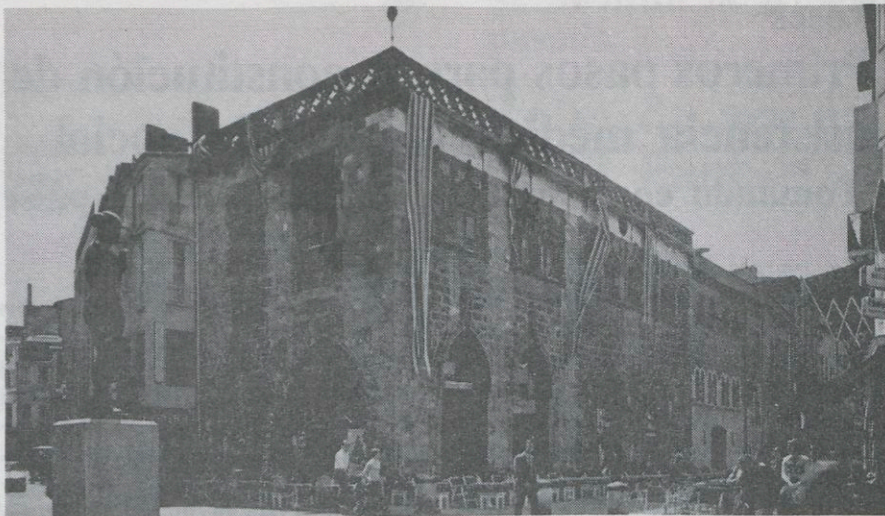
La exposición, que tiene lugar en la sala de la Caja de la Diputación Provincial, está organizada por la Asociación de Veïns, con la colaboración del Ayuntamiento, Fotos Serra, Fotos Torres, Muebles Stil Mar, Expo Roses y Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros.

Perpinyà Campanya a favor del català

Un "memorial de greuges" serà presentat al prefecte

(Del nostre corresponent).- Després d'una assemblea que va tenir lloc a començament del mes de desembre, arran d'una crida feta a la premsa local, es duu a terme a Catalunya Nord una campanya a favor de l'ensenyament del català a l'escola primària, Universitat, etc.

Cal dir que participaren en l'esmentada assemblea la totalitat gairebé de les entitats culturals nord-catalanes, així com representants



d'organitzacions polítiques i un representant de l'Ajuntament de Perpinyà.

En el seu transcurs, fou presentat un estat de la situació de l'ensenyament del català a l'Estat francès, situació poc brillant i conseqüència en part d'una legislació diguem-ne restrictiva.

Després d'una veritable exposició de greuges, els participants —un centenar— adoptaren el principi de la redacció d'un text destinat a servir de petició per a ésser presentat al prefecte del departament del Pirineu Oriental, i d'aquesta manera tramès a les autoritats competents.

Cinema

El "Savoy", una "sala especial"

Per Albert Carreras

Pocs dies abans de finir l'històric 1977, obri les portes a Figueres un cinema dedicat a l'exhibició de pel·lícules en règim de "sala especial", nova denominació de les antigues sales "d'art i assaig". Les cintes es passen en versió original i subtítols en castellà i —teòricament, almenys— sense cap mena de censura, és a dir, oferint la versió íntegra de l'obra filmica.

Per les festes nadalenques es presentà "Amarcord", de Federico Fellini. Un brillant i divertit exercici del barroc director italià, que memoritza una i altra vegada els records de la seva infantesa en un poble que coneix la irrupció del feixisme.

Avui parlarem d'"Orange Clock", pel·lícula actualment en cartell al "Savoy". Considerada per molts l'obra capital del gran director nord-americà Stanley Kubrick, realitzador amb una desena escassa de títols, però sempre de positiu interès.

Referint-nos a les estrenades a l'Estat espanyol, ens trobem, en primer lloc, amb "Atraco perfecto" (1956), solidesa d'ofici al servei d'un tema policíac. L'any 1960 roda "Espartaco", un fresc històric esplèndid sobre la revolta dels esclaus a Roma. En 1963, "Teléfono rojo, volamos hacia Moscú", l'humor i la fina sàtira de ficció política. El 1968, "2.001, odisea del espacio", el món del futur i els objectius de la cibernetica, en una obra plena d'imaginació i de troballes.

"Orange Clock", ambientada dins de la societat anglesa actual, és un llarg al·legat sobre la violència de tota mena. Una banda de quatre joves practica cada nit un mateix joc. Violacions i pallisses constitueixen el "leiv-motiv" de les seves excursions nocturnes. Sota l'efecte de les dro-

gues, llurs aficions són realitzades amb un espontani i natural sadisme.

La detenció, per traïció dels companys, del cap de colla dona un altre ritme a la pel·lícula, en intervenir-hi la societat en llur defensa.

La condemna és de catorze anys de presó, amb l'internament del protagonista en un rigorós establiment penitenciari, on apareix la figura d'un oficial de marcat signe hitlerià, físicament i moralment d'inoblidable record. L'única sortida per al condemnat és prestar-se a un perillós experiment en una clínica moderna. Un tractament cerebral, autèntica "neteja de cervell" que provocarà la creació d'un nou ésser, ple d'inhibicions i temences.

Violències renovades. Els antics companys convertits en policies per a poder "apallissar impunement". El retrobament d'una antiga víctima, els problemes del rehabilitat per la ciència, l'intent de suïcidi i la posició personalista del ministre, són elements que Kubrick barreja amb astúcia per tal de traçar la seva denúncia, sense presentar cap mena d'al·legat directe, tot i que la seva condemna resulta prou explícita.

La pel·lícula té un dinamisme desimbolt i meteòric, com de focs d'artifici, dintre la seva primera mitja hora. Després esdevé deliberadament lenta i recreativa, matisant amb parsimònia cada situació. El to incordiant i crític és progressiu fins a donar al personatge central el gir que el lligarà amb la seva mentalitat inicial d'home d'acció violenta i destructora i curiós devot de la música d'en Beethoven.

Tota una notable pel·lícula d'autor, sense concessions ni floritures.

QUAN NO HI HA VOTS...

Llegint el comentari del redactor de 9 PAÍS, C. F., sobre la taula rodona celebrada últimament al Museu de l'Empordà, a càrrec de Josep Anglada i Joaquim Xicoy, voldriem comentar, sense ànim de polemitzar, certes declaracions de Xicoy.

1) Les passades eleccions reflectiren la realitat del país. Una cosa és la lògica despolitització del poble després de 40 anys de dictadura o la manca de consciència ideològica dels partits, degut primordialment al reduït espai de temps de la campanya electoral, i l'altra la coherència d'uns representats a la consulta efectuada a tot el Principat. Imaginem que si la UDC hagués aconseguit quelcom més del ridícul 5 %, consideraria la voluntat del país més real.

2) Els socialistes continuem pugnant la llibertat com a qüestió essencial, i quan parlem d'ensenyament pensem en una escola lliure i democràtica, a l'abast de tothom. Donem suport a la plena igualtat d'oportunitats, i és curiós constatar que els atacs els rebem de la gent que ha promocionat i defensat durant 40 anys l'escola privada, confessional i claustrista, com a únic centre de formació elitista dels ciutadans de l'Estat espanyol.

3) La candidatura "Socialistes de Catalunya" va aconseguir prop d'un 35 % dels vots del Principat, quasi el doble del PSUC, Pacte Democràtic i UCD. És obvi que si aquests partits esmentats han estat acreeadors de dos representants en el primer govern de la Generalitat, els socialistes amb tota justícia n'eren de quatre. Així com atorgar una mínima representació als partits minoritaris, sempre respectant la correlació de forces posteriors al 15-J.

El fracàs sorollós de la UDC a Catalunya (2 diputats i encara 1 del Centre Català) i el fracàs absolut d'aquest partit a la resta de l'Estat espanyol, no pot pal·liar-se amb l'atac capriciós a l'adversari polític, ni amb declaracions exclusivistes de puresa democràtica. Molt menys amb opinions triomfalistes de què el poble va votar sense consistència ideològica.

És clar que el joc de la dreta respon sempre a les mateixes coordenades. Quan guanya, tot és formal, pur i democràtic; quan perd, tot és confós,

mal plantejat, poc representatiu i anti-democràtic. Què hi farem!

Pere Sicres

—Col·lectiu de Premsa del PSC-c—
(Figueres)

"ARA ÉS L'HORA, OPORTUNISTES..."

La transició cap a la democràcia provoca situacions sovint ridícules en aquells homes que s'han aixoplugat sota el franquisme. I aquí l'adjectiu franquista, pejoratiu per a uns i reconstituent per a altres, no s'ha de deixar mai de costat, perquè assenyali amb tota naturalitat a aquelles institucions i homes que hi han estat al seu recès i que n'hi han tret profit.

Les proximitats del 15 de juny ens mostraven ja les primeres i oportunistes fugues en la família franquista. D'altres, actualment potsers la minoria, s'hi han quedat conscients del seu paper. Això ha estat positiu per a avaluar les capacitats de maniobra de molts homes públics cap a la recerca del personatge de "demòcrata de tota la vida" i de catalanista convençut ja abans de néixer.

La frase "... no accepto que hom dubti del meu catalanisme", inclosa en reportatge-entrevista a l'alcalde de Figueres, Pere Giró, en el número 35 de 9 PAÍS, seria totalment lícita en aquells homes que han sofert, en la negror del franquisme, persecució, empresonament i, conjuntament amb una munió de catalans, una castració col·lectiva pel que fa a la nostra personalitat nacional. Tot això, fomentat des del poder, des de la dictadura i executat a tots els nivells del poder de l'Estat, on no s'escapen els ajuntaments i els seus consistoris.

Qui era demòcrata i catalanista, dues expressions inseparables a Catalunya sota el franquisme, no estava lògicament en els llocs de gestió del franquisme. Allí hi eren els bat-

lles, consellers...; tot un bloc que feia una política oficial, que era evidentment antidemòcrata i anticatalanista.

Per això, l'any 1973, el 22 de setembre concretament, en Pere Giró i Brugués prenia geogràficament possessió d'alcalde de Figueres, però políticament d'alcalde franquista. Aquí no calen excuses de possibilitat, ni de no conèixer la realitat política del moment. Qui prenia una decisió d'aquesta mena, l'ha d'assumir ara en la seva responsabilitat. I ara més que mai, si volem construir una democràcia cada vegada més honesta i ideològicament més transparent, tothom ha de fer-se càrrec de la seva pròpia història personal, immersa en la nostra història col·lectiva.

Per tots aquests motius, senyor alcalde, permeti'm que dubti totalment de la sinceritat de les seves declaracions.

Un demòcrata i catalanista, que el 22 de setembre del 1973 encara no podia fer-ho públic.
(Figueres)

¿ESTAMOS REALMENTE EN NAVIDAD?

Desde luego, ya supongo que mi opinión no va a servir para nada; pero creo que es una vergüenza el que no se haya adornado ninguna calle, por lo menos como los anteriores años, aunque tampoco se podía decir que daba gusto salir a la calle, pero se podía apreciar aún que era Navidad, cosa que este año ni lo parece. Por lo menos, se podían haber puesto las luces y adornos en la Rambla para dar un ambiente más real de estas fiestas, pero, ¡bah!, ni siquiera esto.

En fin, ya he dicho que con esta sola opinión no se podría arreglar nada; pero al menos he podido expresar lo que siento como ciudadana figuerense.

Nuri Subirós
(Figueres)



KIOR'S
JOAN ORTIZ

TAPISSERIES
MOQUETES - CORTINES

PARQUETS, REVESTIMENTS DECORATIUS

c/. Tarreres, 16 - Telèfon 50 36 81

FIGUERES

Peralada: Enric Serra i Güell

Hem recorregut la vila comtal pam a pam, acompanyats d'un cicerone d' excepció: Enric Serra i Güell, batlle de Peralada des de fa setze anys. Cap detall no ha fugit de les seves explicacions. Places i carrers, corredors i raconets... Ja quasi tot asfaltat, il·luminat. Cada indret del poble pot convertir-se en el lloc adient per a fer una consulta. L'Enric Serra té, així, un despatx sense murs i sense portes.

ENSENYAMENT OFICIAL DEL CATALÀ

—En prendre possessió de l'Alcaldia —explica—, la meva primera preocupació va ésser la portada d'aigües i la reconstrucció de les escoles. Tenim aigua per tot arreu, i l'obra representà per a cada estatge una aportació ben petita: de 2.500 a 3.000 pessetes. Ah!, una cosa que cal destacar a favor del consumidor i de l'agutzil: no hi ha ni un sol rebut pendent de cobrament. Així, doncs, tenim aules, menjadors i habitacles per als mestres. A més, ara ho estem ampliant, car s'ha format l'escola comarcal, amb alumnes de Vilabertran, Cabanes, Mollet de Peralada, etc. Tot això ha significat una despesa de més de quatre milions de pessetes per a l'Ajuntament, a part de la quantitat aportada pel ministeri.

—El professorat, és suficient?

—Sí; cobrim tots els cursos d'EGB. També, i des de fa un parell d'anys, tenim l'ensenyament oficial de la llengua catalana.

“CREC QUE DOTZE ANYS D'ALCALDE JA SÓN SUFICIENTS...”

—Podríem parlar d'un altre tema. Quan fa que Vilanova de la Muga està integrada a Peralada?

—Uns dos anys. Ara som un sol municipi. I la cosa bona del cas és que arribat el moment de l'anexió, que ells demanaren, no varen pas voler dependre de Castelló d'Empúries, localitat més propera a Vilanova, sinó que es decidiren per nosaltres.

—Habitants?

—Mil aquí i quatre-cents de Vilanova.

—Doncs, ja que estem parlant dels ciutadans, podríem tocar una mica la vida política, si li sembla bé.

—D'acord. En aquest aspecte, li puc dir que aquí no n'hi ha pas, de vida política. Naturalment, se celebren les eleccions i hi ha representants d'alguns partits; però no han format, com a d'altres llocs, cap mena de comissió, ni han anat a l'Ajuntament a la recerca de cap informació. Sí, però, cal dir que el consistori procura sempre actuar d'acord amb el poble. És clar que, de tant en tant, hi ha alguna crítica. Només manquen crítiques allà on no es fa res...

—El poble el votaria ara mateix, segons m'han dit. Què em pot dir, doncs, de cara a les “municipals”?

—Crec que setze anys d'alcalde ja són suficients. Però no dono pas un no rotund. Ja veurem. De tota manera, si em presentés, seria sempre com

a independent. Ni abans de la guerra, ni últimament, ni ara mateix, he estat de cap partit. Ni tan sols he estat “Jefe Local del Movimiento”, ja que si m'hi haguessin obligat hauria deixat l'Alcaldia. Però, tornant a la cosa de les eleccions, sempre tindrem algú disposat a anar a l'Ajuntament, mirant pel bé del poble i els seus ciutadans. A la Casa Consistorial, hi trobarà, vingui qui vingui, tota classe de facilitats. No vull deixar de dir que la secretaria, la nostra secretaria municipal, funciona meravellosament.

—Peralada va veure als seus carrers la primera senyera...

—Sí; fa uns quants anys, d'això, amb motiu de passar per aquí el “Tour de France”. Era una bandera catalana, que ocupava tot el llarg del mur del palau. La varen cosir els veïns amb peces de roba groga i vermella. Al mercat no n'hi havia de fetes. Va ésser una sorpresa general. Fins i tot per als francesos. Però no passà res...

L'OBRA SOCIAL DEL PALAU

—Amb la variant que, des de Figueres va fins a Llançà, el poble ha quedat aïllat?

—No. Tsnim la mateixa gent d'abans i estem més tranquils. El bar de l'Obra Social del Palau està sempre de gom a gom...

—I la comarcal 252, s'abandonarà?

—Depèn d'Obres Públiques. Però l'Ajuntament vigilarà, per tal que sigui transitable. És el nostre enllaç amb Vilabertran i Cabanes. I àdhuc amb Figueres.

—M'ha parlat de l'Obra Social. Què és?

—Es com una mena de fundació del Palau i “Cavas del Ampurdán”. És aquest establiment que tanta gent coneix i visita, els beneficis del qual són destinats a diverses finalitats. Es fa càrrec de l'escola de música, assegura la jubilació dels obrers de la casa amb el sou íntegre, ajuda a les vídues, crea beques d'estudi i també ajuda al futbol. Són sstanta famílies beneficiades, en l'aspecte laboral. Entre l'obra, els llocs de treball, propie-



taris, etc., podem dir que a Peralada no hi ha pobres. Ni tan sols en el pressupost municipal no hi ha cap partida destinada a benficència.

—Cada ajuntament ha de veïllar pel problema sanitari. Vostès, com ho tenen?

—Tenim un metge molt competent, un practicant que fa un bon equip amb el primer, una farmàcia i un ambulatori construït per l'Ajuntament totalment.

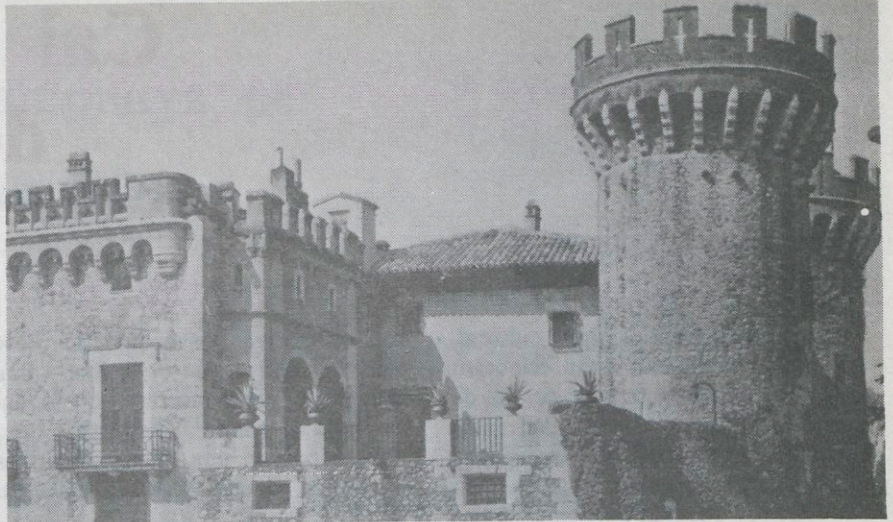
—Aleshores, Peralada és un poble sense problemes...

—Si parlem de problemes greus, li diré que no en tenim pas. Fa temps, quan era governador civil el senyor Hellín Sol, en vàrem tenir un de força gruixut. Va ésser quan l'Ajuntament es proposà treure les palleres de l'interior de la vila i prohibir de batre també dins. Mare de Déu, quin aldarull...! Alguns interessats, pocs, perquè això no es fes, anaren a trobar el governador, el qual em cridà tot seguit. Li vaig donar una solució immediata: "Tregui'm d'alcalde i tracti de convèncer el meu substitut". Es quedà tot parat. Aleshores, li vaig explicar el perill que, per a la població, representava la palla i el polsim, tenint en compte que aquest país és el feu de la tramuntana. El poble, amb el seu Ajuntament, va guanyar, una vegada més, i s'aprovà l'ordenança.

UNA JOIA QUE CAL CONSERVAR

Ja, al principi, he dit que qualsevol carrer o plaça podia ser despatx del batlle. Ara, doncs, hem anat als claustres de Sant Domènec. Una autèntica joia.

—Sota la batuta del senyor Rivero San José, president de l'Associació d'Art en Perill —diu el senyor Serra—, es començà una campanya per tal d'aconseguir ajuda que permetés la reconstrucció del claustre. Fins i tot "Bankunió", en dues etapes, ens concedí un donatiu de 250.000 pessetes. Vàrem anar més lluny encara en les nostres gestions, i el febrer del 1976, "Bellas Artes" ens aprovà el projecte. Però ben estudiada la cosa, àdhuc amb canvis d'impressions amb el delegat senyor Freixes, arribàrem a la conclusió que les coses de restauració s'eternitzen. Costen molts diners. O sigui, que el que pretenem és l'aïllament i conservació. Això sí que



és possible i crec poder-ho fer. Podrem, aleshores, ensenyar aquest monument a tothom i convertir-lo en escenari d'algunes manifestacions artístiques, com altres vegades hem fet.

EL NOM DE PERALADA, CONEGUT ARREU DEL MÓN

—Els vins que surten d'aquí han fet el nom de Peralada sigui conegut arreu del món, veritat?

—És ben cert. I aquí en té un detall. En Miquel Món, directiu de "Cavas del Ampurdán" (cal recordar que el senyor Serra n'és el director general tècnic), acaba de rebre aquesta postal de Leningrado. L'envia, l'Orquestra Maravella i porta data del dia 4 de desembre. Després d'unes paraules de salutació, diu: "A les botigues de Leningrado, hem vist que hom ven el "rosat" Peralada".

La marca "Peralada", cal recordar-ho, ha format part d'etiquetes que les "Cavas" han editat amb diferents motius. Per exemple, quan l'enllaç matrimonial del rei Balduino i Fabiola, quan les visites a Espanya dels presidents nord-americans Eisenhower, Nixon i Ford...

CASINO DE JOC

Hem sentit dir quelcom sobre un casino de joc al Palau...

—En realitat, és un projecte. Abans de presentar-lo, el senyor Suqué s'ha reunit amb l'Ajuntament, metge, jutge, presidents de societats recreatives i de l'Associació de pares de família, etc., per tal de posar al poble al corrent de l'assumpte.

—Com ha respost la majoria?

—Els resultats dels primers contactes són favorables. Pensem que, a més d'uns llocs de treball, no s'ha de canviar res de la població, car les instal·lacions es farien dintre el recinte del Palau, sens, però, afectar les seves parts importants, com museu, biblioteca, etc., que encara podrien ésser més visitades.

—Hem vist unes pintades de protesta...

—No ho dubti pas. És obra dels professionals de sempre...

COMIAT

El senyor Serra i Güell s'ha acomiadat, i jo li he agraït les atencions rebudes. Les últimes paraules, just al davant de la porta del Palau. En aquell moment, no podíem pas deixar de recordar la figura de Miquel Mateu. No cal refer ara la història d'aquest veritable senyor. Sé que és difícil evitar que les meves paraules no facin moure algun cap. Segurament que a algú no li agradarà que es parli d'una persona tan lligada amb l'antic Cap de l'Estat espanyol. Però sé que molta gent no ignora que en "Mateu dels ferros" va ésser un àngel tutelar d'aquestes terres i que l'Empordà es beneficià de llurs influències i per damunt de tot de la seva gran humanitat. Poc després de la seva mort fulminant, Modest Domínguez —més de trenta anys l'home de confiança del pròcer— s'adreçava a un nodrit auditori, tot dient: "Amics de don Miquel..." En conec molts, d'aquests amics. I jo m'hi compto...

Juli Molons

Cal que les Medes declarades urgent Parc N

Diverses entitats de tipus cultural, recreatiu i ecologista estan celebrant tota una sèrie de reunions, per tal de pressionar davant els organismes oficials i aconseguir que les illes Medes siguin declarades Parc Natural. En aquestes reunions, hi participen, entre altres grups, el Centre d'Activitats Subaquàtiques de la Costa Brava; el Casal del Montgrí, de Torroella; Depana (Lliga per la defensa del patrimoni natural); la Confraria de Pescadors de l'Estartit; el Museu de Zoologia, etc.

CONSTITUCIÓ D'UN GRUP DE TREBALL

Recentment, i en una de les darreres reunions, es va acordar constituir un grup de treball, a proposta de Depana, que tindrà cura de les oportunitats tramitacions legals. L'esmentat grup s'encarregarà també, d'elaborar

una normativa provisional del Parc Natural, alhora que organitzarà una campanya, que s'encetarà aquest mateix mes de gener a l'Estartit.

Però parlem una mica de les illes Medes, en els seus diversos aspectes.

UN FONTS MARÍ REALMENT IMPRESSIONANT

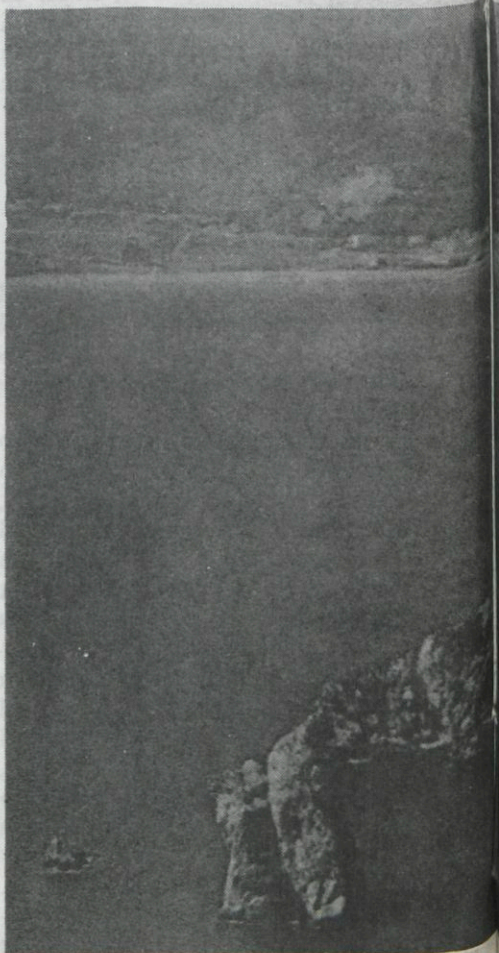
Les illes Medes són un conjunt d'illots de certa envergadura, situats a uns 900 metres de la costa rocosa de l'Estartit. Són una continuació del boc calcari del massís del Montgrí i el seu relleu és força accidentat. La més gran de totes, la Meda Gran, medeix 600 per 400 metres, amb una altitud màxima de 76 metres. I s'hi troben restes de fortificacions, la qual cosa demostra que fou habitada bastant temps, essent, a més, una posició estratègica per a la navegació i un lloc important de contraban. Tot això, és clar, en els seus millors temps.

El fons marí de les illes és realment impressionant, i és format per nombrosos túnels i coves que fan bonica i agradable la seva visita. Un dels túnels més llargs es troba a la Meda Petita i arriba a tenir uns 150 metres, al costat d'altres de distàncies més curtes. Les coves submarines de la Pota del Llop i de la Vaca, a la Meda Gran, són descrites com a "impressionants" per tots els qui les han contemplades.

COLÓNIES DE CORAL

En un estudi que ha fet un equip del Departament d'Ecologia de la Universitat de Barcelona, es diu que les Medes, en l'aspecte biològic, són

Un fons marí realment impressionant



Intensa campanya, per tal d'aconseguirho

molt importants, pel que fa a les colònies de coral rogenic. Aquestes colònies enguany es troben en un punt d'instabilitat total i tant es poden regenerar com desaparèixer. Tot depèn de les mesures que hom prengui. Les nombroses espècies marines que es reuneixen en els fons de les Medes tenen un grau de creixement poc conegut arreu del Mediterrani, gràcies a les típiques algues que les afavoreixen. L'informe de l'esmentat Departament d'Ecologia assenyala que les algues formen un hàbitat idoni per a l'aparellament i desenrotllament de les espècies.

Tot això fa pensar que si es protegís la zona s'arribaria a un gran desequilibri i, a partir d'aquí, s'a afavo-

riria una superpoblació d'espècies piscícoles.

DEGRADACIÓ DE LES MEDES

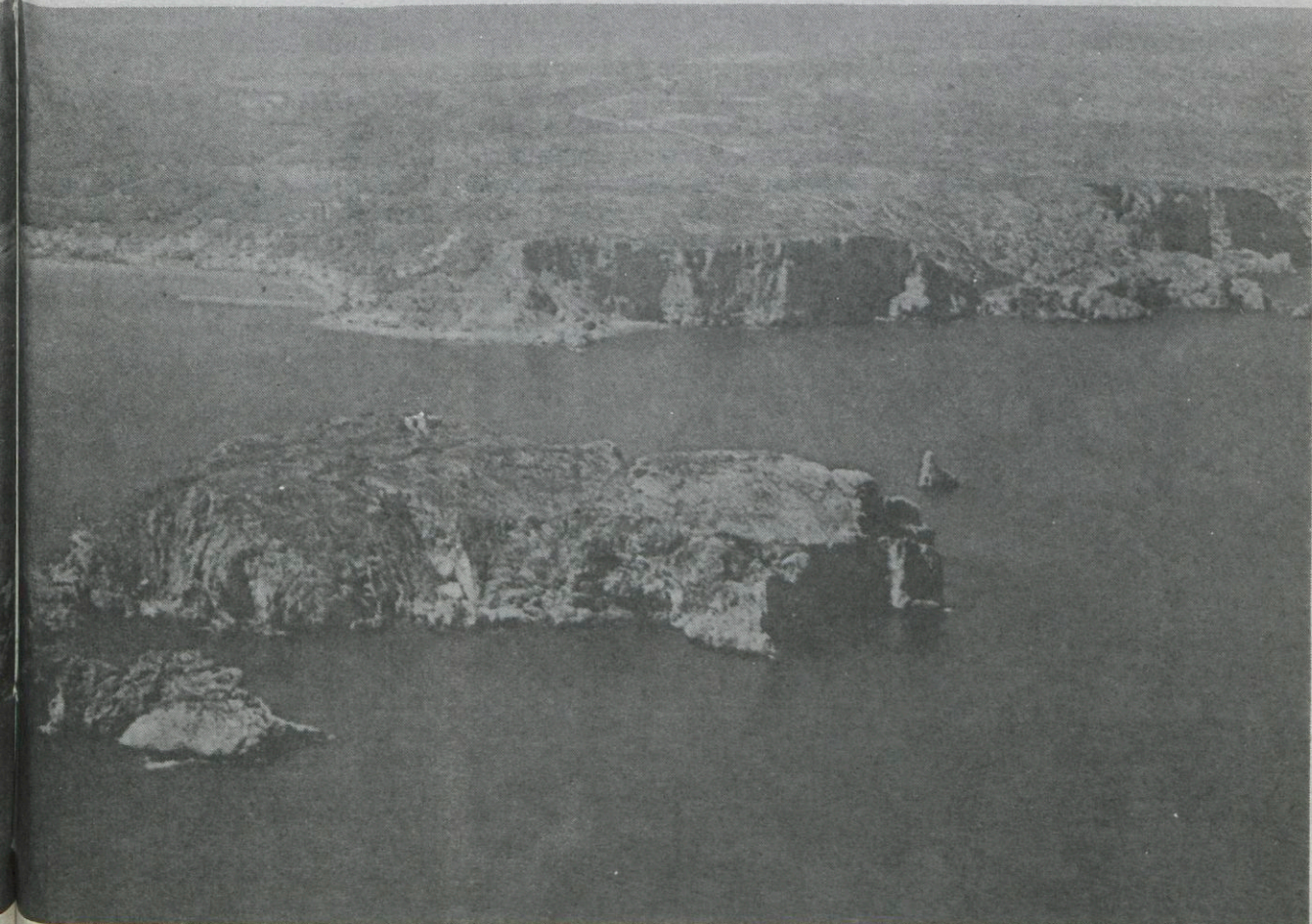
Les principals causes i factoras que han suposat una degradació de les illes Medes, són degudes a la influència de les aigües contaminades que arriben dels rius Ter i Fluvià, així com també a la constant afluença de barques i iots, procedents del port esportiu del Club Nàutic Estartit i que provoquen, amb els vessaments de betzina, una mort lenta de tota aquesta important fauna i flora. També cal esmentar el mal que han fet els pescadors submarinistes amb els seus fusells...

IMPORTÀNCIA ECOLÒGICA VITAL

Per que fa al medi terrestre de les illes, hem de destacar que hi ha a les Medes més de 1.500 parelles de gavines platejades. D'altres espècies també fan servir l'arxipèlag com a lloc de parada en llur migració, o bé només per a niuar.

Com es pot veure, doncs, aquestes illes són d'una importància ecològica vital i, per això, la seva conservació ha d'ésser immediata. Cal salvar el seu valor paisatgístic, cultural i turístic. El fet que l'Estat sigui propietari de les illes Medes ha d'afavorir encara més que la declaració de Parc Natural d'aquestes sigui ràpida.

Àngel Quintana i Miquel Riera



La formació agrària i rural a l'Empordà

Per Josep Playà i Maset

El desenvolupament industrial ha portat com a conseqüència l'emigració d: la població industrial cap a les ciutats. Aquest fenomen, comprensible, ja que al camp sobrava mà d'obra i a les ciutats en mancava, segueix ara una evolució diferent a la d'un principi: ja no és només el lloc de treball el que explica aquest abandonó dels pobles, sinó l'entorn social i cultural d'aquests. Dit planerament, la societat consumista ha entrat dins el món rural i l'ha "conscienciat" de tota una sèrie de necessitats, que aquí no es poden satisfer i sí, en canvi, a les ciutats.

Davant d'aquesta situació, i donada l'absència de joves que es quedin als pobles, és necessari iniciar una tasca d'enfortiment de la personalitat inherent al món rural, aprofitant alhora tots els seus recursos, a base d'una millora en la seva productivitat. Per això, el camí de la formació pedagògica entre els joves dels pobles, enfocat com a perfeccionament tècnic i com a

L'aspecte educatiu és desolador...

dinamitzador cultural, se'ns ofereix clarament com una alternativa a considerar. Malgrat tot, aquesta no serà una solució si des de les estructures de poder no s'afavoreix també un procés de descentralització, capaç de dotar a les comarques d'una xarxa de serveis adequats, i si no es va cap a una planificació més racional i equilibrada del creixement econòmic.

SITUACIÓ DE LA FORMACIÓ AGRÀRIA A L'EMPORDÀ

Però si contemplem l'aspecte educatiu del nostre país i la nostra comarca veurem que és desolador. Per al qui vulgui fer de pagès a les nostres contrades, o bé aprèn allò mateix que ha fet el seu pare durant tota la vida o ha d'anar als pocs llocs d'ensenyament agrari que són lluny de casa seva. A l'Empordà, només hi ha uns curssets del Servei d'Extensió Agrària, massa curts i sense una importància específica... D'escoles de formació

professional, n'hi ha, però no es fa l'especialitat d'agricultura, i si es vol fer aquesta s'ha d'anar a l'Institut de Bell-lloc del Pla, a Girona, que és privat, de l'Opus Dei. Fins ara, per a estudiar de pèrit agrícola s'havia d'anar a Barcelona i tot just enguany es fan dos cursos de la carrera a Girona i si es vol continuar fins arribar a enginyer agrònom s'ha d'anar a Lleida, on es fa una sola especialitat, o a València o Madrid. Existeixen també alguns centres de capacitació agrària, el més proper dels quals és de Caldes de Montbui, que depèn de la Diputació i és gratuït. Precisament, d'aquesta escola i d'entre els qui es formen com a "bodeguers" (un sol curs), cada any alguns alumnes vénen a fer les seves pràctiques a cellers cooperatius de la nostra comarca.

PROJECTE D'ESCOLA RURAL

La iniciativa de crear una Escola Rural de l'Empordà, ja avançada per 9 PAÍS, que donés els cursos de Formació Professional, almenys en tres especialitats, una de les quals seria la d'agricultura i ramaderia, pot ser un primer pedaç a aquesta trista panoràmica.

Els impulsors parteixen de la consideració certa que l'Empordà és una comarca eminentment agrícola (l'any 1965 més del 45 % de la població activa treballava en el sector agrari), fins i tot viles importants com Castelló d'Empúries (33,76 %, el 1976), Sant Pere Pescador (51,38 %) o Torroella de Montgrí (31 %). Aquesta escola podria complir, doncs, una funció important entre els joves, donant-los una formació tècnica adient i contribuint a crear una vitalitat en l'ordre social i cultural.

Aquest projecte, nascut fa ja més d'un any i posat en marxa definitivament a partir d'una trobada a Banyoles el mes de setembre, podria ser





"Lligam de relació amb la comarca i amb la Natura"

una realitat l'octubre vinent. Sota aquesta perspectiva s'està difonent la idea, havent-se fet presentacions a diversos pobles (Sant Pere Pescador, Vilajuïga, Garriguella, etc.).



Com s'assenyala en uns fulls distribuïts, aquesta escola mantindria "un lligam de relació amb la comarca i amb la natura" i seria no solament "tots els oficis complementaris per al desenvolupament de l'agricultura i per al manteniment de la nostra pròpia cultura rural". Les altres dues especialitats que es donarien, a més de l'agrícola, es determinaran en base a una enquesta que s'està realitzant, però no seran les que ja s'imparteixen (comptabilitat, electricitat, deliniant) a les tres escoles de FP de la comarca (Figueres, La Bisbal i Palafrugell).

Aquesta escola seria mixta i regida per una associació de pares (on podrien haver-hi també altres persones interessades), que funcionaria en règim de cooperativa. Els alumnes haurien de pagar entre dues i tres mil pessetes mensuals, ja que la subvenció estatal no cobreix les despeses. Però potser el tret més definidor seria que els alumnes romandrien una setmana a l'escola i una setmana a casa seva, durant la qual posarien en pràctica les tècniques i ensenyances rebudes. Amb aquest règim d'alternància, es

revaloritzaria el propi treball i, al mateix temps, es potenciaria la vida del poble i de la família, amb els quals s'estaria amb un contacte continuat.

ENSENYAMENT DINS LA REALITAT CATALANA

Aquesta escola s'insereix perfectament en el projecte ja existent en temps de la Generalitat última, on es preveia la creació d'unes escoles pràctiques a nivell comarcal, des d'on es podria passar a les Escoles Mitjanes (pèrit agrícola) i a les d'enginyers agrícoles. El Congrés de Cultura Catalana ha partit també d'aquesta idea, tot proposant una reestructuració de l'ensenyament agrari, no solament a partir dels 14 anys, sinó també en els mateixos estudis d'EGB, que s'haurien d'adequar a la realitat d'allí on s'imparteixen. Però la problemàtica de l'ensenyament rural en els primers anys d'escolaritat depassa l'àmbit al qual fins ara ens hem referit i caldrà tractar-los en una altra ocasió amb més atenció.

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color



PHILIPS

Entre bastidors

per Samsó Oliver

La censura

L'any s'ha acabat amb dues notícies relacionades amb el títol. D'una banda, s'ha suprimit la censura cinematogràfica i, pel que sembla, s'hauran acabat les peregrinacions a Perpinyà. I quan tothom esperava que amb el teatre s'adoptés una mesura similar, és empresonat un actor i director de fama internacional, a causa del seu espectacle.

La censura no és una cosa nova, ni és invent del franquisme. Però és amb les dictadures que assoleix el seu màxim rigor. En aquesta època postfranquista, després d'unes eleccions, sembla que el teatre no podrà tenir els mateixos avantatges que el seu cosí, el cinema.

El teatre ha rebut sempre, un fort control per part de les autoritats, segurament per raó del seu poder sobre el públic. Algú es pot preguntar, considerant la poca gent que hi assisteix, si avui el teatre pot tenir aquella influència sobre les masses que tenia, quan era el mitjà de comunicació més estès. Certament, aquesta influència ha quedat molt reduïda en "quantitat", però ha augmentat en "intensitat", segons el text o la forma de posar-lo en escena. I, naturalment, segons qui no pot permetre que certs fets, encara que siguin insinuats, que certes idees, s'exposin públicament; aleshores, neix la censura.

La *Gran Enciclopèdia Catalana* ens defineix la censura com: "L'acte de control del contingut de llibres, impresos o d'altres mitjans d'exteriorització del pensament o difusió d'informacions, per tal d'assegurar que són respectats determinats límits establerts d'ordre moral, polític, religiós". Com es pot comprendre, aquests "límits" variaran segons la persona i l'època en què s'aplica. També les formes d'aplicar-se són diferents: amb Isabel II es pot fer teatre català, amb la condició que hi surti un personatge que parli castellà. Franco prohibí representar teatre en català fins al 1946; i, a partir de llavors, el va permetre com un fet folklòric i encara vigilat estretament pels censors.

La censura també pot estendre's sobre un autor, un espectacle o un conferenciant (recordeu que a Ricard Salvat li fou prohibida, l'abril del 76, una conferència al Museu de l'Empordà; de Figueres, amb el títol de Teatre Català Contemporani); i a més de la censura política, hi pot haver l'eclesiàstica i la civil, que són les pressions i les manipulacions que sofreixen els censurats.

La *Enciclopèdia Catalana* diu també: "La censura pròpiament dita és prèvia a la publicació i si és obligatòria representa una limitació fonamental de la llibertat d'expressió". El que no diu és si té nom el fet que un espectacle superi tots els entrebancs, totes les censures possibles, i encara no es pugui representar.

Bon Any 1978

Per Carles Causa i Mitjà

Acabem de cloure un any ple d'esdeveniments importants. 1977 serà recordat com l'any de la democràcia, l'any de la restitució provisional de la Generalitat. Han estat uns mesos viscuts dia a dia amb esperança. Sembla clar que hem girat definitivament la pàgina de la història, la dictadura és ja el passat. Però és ben cert que el pas imens que hem donat aquest 1977 és encara insegur i tremolós. La democràcia i la Generalitat són encara migrades, febles, inconsistents. Sortim d'un estat autoritari, però encara no tenim una plenitud institucional democràtica. I tanmateix ens calen fer noves i importants passes; però perquè això sigui possible cal consolidar, assentar fermament el que ja hem aconseguit. Del contrari, tot anirà en orri.

1978 serà, doncs, un any decisiu per al nostre viure col·lectiu. Serà l'any de les eleccions municipals, l'any de la Constitució, l'any de l'Estatut. 1978 haurà de representar l'extensió de la democràcia a tota la vida pública, la recuperació de les institucions nacionals de Catalunya. És a dir, si els terminis s'acompleixen, d'avui en un any hauréu pràcticament cobert el cicle iniciat el 15 de juny de 1977, destinat a "desatar" l'aparell franquista i a reconstruir un Estat democràtic. És evident que 1978 serà un any difícil, on caldrà afermar i finalitzar l'edifici constitucional, renovar i sanejar la vida municipal, estendre i institucionalitzar les autonomies. I tot això en mig d'una molt seriosa crisi econòmica que no serà, precisament, un ajut. Sens dubte, aquest any nou posarem a prova la nova democràcia espanyola. A tots ens interessa reeixir.

El primer gran terratrèmol polític de l'any serà les esperades eleccions municipals. Si el govern no endarrereix més la convocatòria, aquestes es realitzaran a finals del primer trimestre o principis del segon. La substitució dels actuals consistoris franquistes per ajuntaments elegits democràticament és una necessitat vital per a la vida pública. Avui el tema municipal té prioritat perquè no hi ha urgència més gran que donar sortida a l'actual paràlisi dels ajuntaments. Per a acostar les decisions polítiques al ciutadà, per a donar transparència a la gestió municipal, per a moralitzar i sanejar les institucions locals, són imprescindibles les eleccions municipals. Els problemes acumulats d'anys d'especulació i corrupció, la destrucció de la ciutat i del seu patrimoni, els gravíssims desequilibris entre el centre urbà i els barris perifèrics es ventilaran per primera vegada, i el que és més important, les diferents opcions polítiques hauran d'oferir als electors les solucions

més adients. No hi ha dubte que la democràcia municipal és el fonament imprescindible per a bastir una societat lliure. A Catalunya el vincle entre política autonòmica i política municipal té arrels històriques; però avui que mai la Generalitat provisional només podrà funcionar seriosament amb una vida municipal democràtica i catalana.

Simultàniament, i en tot cas abans de l'estiu, les Corts hauran d'aprovar la nova Constitució. Ja en coneixem l'esborrany que haurà de discutir la Comissió Constitucional; i malgrat les serioses esmenes que, des del meu punt de vista, jo hi faria, globalment és un text acceptable. Naturalment, al Parlament hi ha una determinada correlació de forces i no cal esperar miracles; però cal advertir que el principal perill que té aquest text que ha redactat la ponència, és que al llarg del debat en lloc de millorar, s'empijori. Forces molt poderoses, com ara l'Església, ja han atacat el text constitucional perquè no incloïa privilegis del passat període franquista. I tanmateix és una Constitució moderada! Un cop aprovada la Constitució per les Corts serà sotmesa a Referèndum, segurament abans de l'estiu. I si és aprovada, malgrat les reticències de la dreta parlamentària, caldrà en pura lògica constitucional disoldre les Corts i convocar per a la tardor noves eleccions generals al Parlament, segons la normativa aprovada al Referèndum. És a dir, que la nova Constitució portarà dues consultes electorals: el Referèndum i les eleccions legislatives.

El tercer gran tema de l'any serà l'Estatut d'Autonomia. Un cop constituïdes les noves Corts, Catalunya, segons la normativa constitucional, haurà d'elaborar mitjançant l'Assemblea de Parlamentaris catalans, el projecte d'Estatut i presentar-lo a discussió a Corts. Si existís acord a la Comissió Constitucional del Congrés, l'Estatut seria aprovat automàticament sense debat al ple i hauria de ser sotmès a Referèndum a les quatre "províncies" catalanes. Amb això, acabariem amb la situació actual de pre-autonomia i iniciariem la nova fase autonòmica, ja recuperades totes les nostres institucions històriques. Estaríem ara a les darreries de l'any que tot just comencem o com a màxim en el primer trimestre de 1979.

Quin any! Un mínim de tres consultes electorals i a l'agenda resoldre tres temes: Municipis Democràtics, Constitució, Estatut de Catalunya.

En propers articles ja traotarem per separat aquests grans problemes que tenim davant; ara, però, no trobo altre comiat que desitjar-vos a tots un venturós any 1978.

Josep Albertí, l'artista de Sant Feliu de Guíxols

“El dibuix és la caligrafia que necessita el pintor per a manifestar-se”

Pintor d'inconfusible estil, Josep Albertí, que acaba de tancar una mostra del seu art a Girona, concretament a la Galeria Palau de Caramany, amb l'èxit esperat, arriba avui a aquestes pàgines d'art de 9 PAÍS. I sense embuts, comencem el diàleg.

“SE'M POT DEFINIR COM A EXPRESSIONISTA, PERÒ...”

—Què domina a la teva pintura: l'art o el sentiment?

—La meva pintura és un fluir del ser que se sent realitzat quan troba allò que intenta plasmar en la seva to-

talitat, és a dir, la cosa perifèrica visible i la cosa essencial invisible.

—Podríem dir que ets uns expressionista?

—Se'm pot definir com a tal; però en realitat hi ha molts altres factors en joc: impressionisme, naïf, surrealisme, fauvisme, etc. A part de plasmar el món visible, és com una catarsi del'èsser, sortint coses que tens a dins.

—I quin paper li dones al color?

—Juga una base important dintre el que fas; però no descuidant mai la forma. Forma i color han d'assumir un tot indissoluble, si no és diferent pintura de dibuix pintat.

EL DIBUIX EN LA PINTURA

—En aquest cas, ets partidari i defensor del dibuix com a guia de la pintura. No és així?

—Com a mínim, has de tenir un dibuix que tingui una bona estructura. Encara que el bon pintor no sigui un dibuixant tan notable com un dibuixant pur, cal que tingui un dibuix que hi valgui, que formi una estructura. Quasi sempre amb el dibuix ja es dona pauta a la pintura; l'estructura forma una harmonia. El dibuix és la caligrafia que necessita el pintor per a manifestar-se.



—Ets un home amb influències?
Portes quelcom de Van Gogh?

—Crec que no tinc influències; el que puc tenir són afinitats. Porto de Van Gogh agressivitat i recerca de Déu, en el sentit de conjunt de trobar l'eix en totes les coses; però, en canvi, la manera d'expressar-me és distinta.

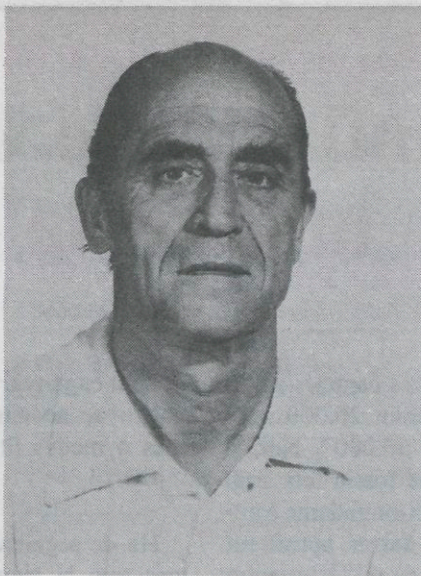
LA PINTURA DE
JOSEP ALBERTÍ

—Què et dieun les paraules dona i sentiment?

—Per a mi el més important és el nucli del sentiment, i em moc més per intuïcions que per conceptes. Penso amb l'ésser, no amb el cap.

—La teva pintura, s'entén?

—No correspon al pintor contestar això, perquè si un ho és i ha fet blanc, s'ha d'entendre, no essent defecte



Josep Albertí

meu en cas contrari. Si s'ha trobat vida artística, hi ha d'haver claretat.

—Si no fossis de Sant Feliu de Guíxols, faries la mateixa obra?

—L'esperit és universal i està per damunt de tot ambient i de tota geografia; però al lloc de naixença, on hi ha els morts, els primers amors, la nostra terra, ens pot arribar la plenitud, la mesura plena.

—Qui podem dir que està realitzant una obra vàlida?

—Tots els qui han trobat vida artística que és sinònim de poesia, de misteri, és a dir, realitat, que no és com molts es pensen la cosa visual simplement. És molt més. Hi ha una sola essència en milions de canvis de forma per a mi, així com per a pintors classificats en escoles diferents; som iguals dintre la mateixa unitat.

Xavier Amir

Enguany es parla molt de l'Agrupació Mútua



Sempre se'n parla molt, però enguany s'escau el 75.è Aniversari de la seva fundació i, com és natural, se'n parla més.

**Si encara no és soci,
vagi en compte a no fer tard!**

Què espera per ser un més de la colla?

Li donarem tota la informació que desitgi.



**AGRUPACIÓ MÚTUA
DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA**

Granvia, 621 Telèfon 318.18.00 Barcelona-10

Inflació de la militància

Tothom ha vist com partits polítics i centrals sindicals s'han posat a fer números. "Tenim 20.000 militants. Volem arribar aquest any als 50.000". Noi, si que costa poc de fabricar-los! Ni que fossin fets amb incubadora! Tant que hem criticat el triomfalisme franquista! Jo he vist com els apunten pel carrer, aprofitant les parades de propaganda. "T'apunto, eh!" "Ja tenim un militant més!" Això, ho faci qui ho faci, és un engany. És com quan alguns catòlics es pensaven que feien seguidors repartint bons per a unes espadenyas o per a un quilo d'arròs.

Alguns d'aquests que els partits donen com a militants serviran com a claca, rebran impresos, potser, molt pocs, penjaran cartells. Però no passen d'aquí. No els demaneu res més. I bastants d'ells, només ara, perquè la moda s'ho porta. Jo he vist com un dirigent local comunista ha hagut d'afanyar-se a treure els cartells de les

passades eleccions, perquè s'hi havia compromès. Ell, tot sol. No va trobar ni una mà. I diuen que tenen diversos centenars de mans militants.

Ésser militant és una cosa més seriosa. És comprometre's un mateix, comprometre la vida, viure completament donat a l'ideal que hom s'ha imposat. És esdevenir locomotora, quan la gran majoria només són vagons, i encara provistos de rodes quadrades, que corren poc, fan molt de soroll i funcionen a batzegades. És ésser cap d'arengada, havent començat essent cua de pagell.

Unió Democràtica no pot caure en el pecat gravíssim d'inflar la bola, artificialment, a base de vent. Això ho poden fer els qui, emparant-se en el fet que sempre tenen el "poble" a flor de llavis, i sempre parlen en nom d'ell, i són els dogmatitzadors constants, tenen necessitat de poder ostentar representacions que no tenen, adhesions que són ben minses, companyies que només són de compliment, fruit de coacció.

Unió Democràtica ha de seguir una mística i una ètica. Que m'atreviria a dir que gairebé s'ha d'iniciar. No

podem enganyar ni el poble de Catalunya ni ens podem enganyar nosaltres mateixos, ni els qui tenen els ulls més o menys fets en nosaltres.

Ha de seguir una mística, que signifiqui que els homes que hi siguin dintre han de créixer, lentament, conscientment, que vagin aprenent a donar-se, a viure d'ella, amb ella i per a ella. Han d'estimar l'ideal que ella impulsa, amb fets, en l'hora menuda de cada dia. I tot això, sense ostentacions, no vestits de festa major sinó amb les calces velles, construint barraques petites, que després ja serem capaços d'alçar edificis que puguin ben amunt.

Ha de seguir una ètica. Quan els altres s'omplin de boca de "poble", la nostra gent ha de fer el noviciat militant dintre les agrupacions concretes on es treballa, un polsim cada dia, per al bé social, cultural, cooperatiu, d'esplai. El currículum de la militància només pot ésser redactat amb sang espiritual vessada al llarg d'un ves. No podem criticar la societat de consum, quan nosaltres també vivim del comunisme. No podem atacar la contaminació material, de la natura, si, en la nostra mesura, no netegem, escrupolosament, paraules i fets, projectes i aspiracions. Fora grandeses! No busquem el "quants" sinó el "com". Hem de fer com els immigrants dels anys 40 i 50, que es feien una barraca a base de llaunes i lones enquitranades. Construïm l'edifici amb serenor, per tal que ens pugui acollir, fem-lo apetitós per a la gent que ens volta, que ens contempla. Fem, amb fets, que se n'enamoren, preveient ampliacions i milloraments, de cara al futur. Això és el que ens donarà prestigi i crèdit davant de molta gent que pensa, farta fins al capdamunt, de tants bombos i platerets totalitaris que han estat muntats en aquest país, per uns i altres, posant-hi el poble com a estaquirot que tot ho aguanta.

Xavier Garcia
(Unió Democràtica de Catalunya)

TF-1

A-2

FR-3

PELICULAS

- 4 **Miércoles** 20.30.- Au plaisir de Dieu (S)
- 5 **Jueves** 20.30.- La Filière (S)
- 6 **Viernes** 18.55.- Caméra au poing (Dans la jungle de Trinidad) (DC)
- 7 **Sábado** 21.30.- La Légende des chevaliers aux 108 étoiles (S)
- 8 **Domingo** 17.45.- Les Diables de Guadalcanal (John Wayne y Robert Ryan)
- 9 **Lunes** 20.30.- La Loi du seigneur (Gary Cooper)
- 10 **Martes** 20.30.- Sylviane, ta mère t'appelle (2.ª)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 4 **Miércoles** 22.05.- Spécial-événement (Jimmy Carter)
- 5 **Jueves** 12.30.- Midi-Première (Dalida) (M)
- 6 **Viernes** 20.30.- Nuit Folle (Théâtre) (CD)
- 7 **Sábado** 20.30.- Numéro Un (Claudia Cardinale)
- 8 **Domingo** 16.05.- Vive le cirque
- 9 **Lunes** 13.50.- Restez donc avec nous (V)
- 10 **Martes** 22.00.- Les grands mystères de la musique (M)

PELICULAS

- 4 **Miércoles** 13.50.- Des lauriers pour Lila (S)
- 5 **Jueves** 20.35.- Banlieue sud-est (S)
- 6 **Viernes** 20.30.- Les folies-Offenbach (S)
- 7 **Sábado** 20.35.- Les Borgia, ou le Sang doré (B)
- 8 **Domingo** 15.40.- Drôle de dame (S)
- 9 **Lunes** 15.00.- Mannix (S)
- 10 **Martes** 13.50.- Des lauriers pour Lila (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 4 **Miércoles** 20.30.- Question de Temps (Le Dossier nucléaire) (DC)
- 5 **Jueves** 10.00.- Visite Officielle du Président Jimmy Carter
- 6 **Viernes** 11.55.- Ski. Coupe du Monde
- 7 **Sábado** 14.10.- Les Jeux du stade (DP)
- 8 **Domingo** 20.35.- Musique and music (J. Martin)
- 9 **Lunes** 21.35.- Les Médias en question
- 10 **Martes** 20.35.- Dossiers de l'écran (Racines) (Débat)

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policíaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

PELICULAS

- 4 **Miércoles** 20.30.- Brèves vacances (D)
- 5 **Jueves** 20.30.- L'Homme des hautes plaines (A)
- 6 **Viernes** 21.30.- Les Grands Fleuves (Le Vistule)
- 7 **Sábado** 20.30.- Lazare Carnot
- 8 **Domingo** 22.40.- Huit et demi (Marcello Mastroianni, Claudia Cardinale)
- 9 **Lunes** 20.30.- La Poudre d'escampette (A)
- 10 **Martes** 20.30.- Le Relais de l'or maudit (A)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 4 **Miércoles** 18.35.- Emissions pour la jeunesse (V)
- 5 **Jueves** 19.40.- Tribune Libre (Débat)
- 6 **Viernes** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 7 **Sábado** 18.35.- Le Professeur Balthazar (S)
- 8 **Domingo** 21.35.- L'Homme en question (Salvador Dalí)
- 9 **Lunes** 19.40.- Tribune Libre
- 10 **Martes** 18.35.- Emissions pour la jeunesse (V)

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Resum de programes del circuit català de



- 4 **Dimecres** 13.30.- De bat a bat
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Giravolt
- 5 **Dijous** 13.30.- Barcelona RTVE
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Personatges
17.45.- Català amb nosaltres
- 6 **Divendres** 13.30.- Tot art (suplement setmanal)
14.00.- Miramar
Tarda 15.30.- Arxiu de Records
- 7 **Dissabte** 11.00.- Terra d'escudella
13.30.- Miramar Esportiu
- 9 **Dilluns** 13.30.- Miramar Esportiu
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Música en viu
17.45.- Català amb nosaltres
- 10 **Dimarts** 13.30.- Tot art
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Lletres catalanes

A partir de les 15 hores, els programes s'emeten per la segona cadena.

Interferències

F. Garrido Pallardó

"Mujercitas" encara altra vegada. Bé. Nadal té les seves exigències i es veu que aquest film les emplena totes.

* * *

Hem vist "300 millones" per pura casualitat i ens ha semblat que, amb justícia, li haurien de treure'n alguns. El món ibèric no es compona en exclusiva de gent desproveïda de gust.

* * *

"Gente" és just això. Informe, in-nominat i poc adient. Si algú la canviés per "Gentola", qui sap si riuriem més.

* * *

"Esta noche, Fiesta": últim programa. Ja era hora i bona nit tingui.

Ara bé. A quin altre espai aniran a caure els nostres benvolguts amics i els homes i dones que no cal presentar, perquè estan curulls de geni i de qualitats immarcesibles?.

* * *

Nosaltres els aconselleriem la simple publicitat. Fóra més sincer, menys entaforador i qui sap si més a compte.

* * *

Heu vist aquell arbre que creix amb l'aigua més pura? Potser li posen fem d'àngel.

* * *

Com aquells altres de la Tabacalera. Segur que ningú d'ells no fuma, perquè si fumessin en lloc de cantar xiularien.

Fútbol**Mínima, pero inmerecida derrota de los figuerenses, en el feudo del Montsó (1-0)****Injustamente, el árbitro anuló un gol de Pagés**

(Servicio especial para 9 PAÍS). - Arbitró el colegiado Sr. Garasa, del colegio zaragozano. Fácil imaginar que, los jugadores forasteros se van a quejar de la labor de dicho trencilla, pues, a fuerza de sinceros, debemos reconocer que ante la duda, el árbitro "barría" hacia los de casa. Además, les anuló un gol, que pudo significar el empate a uno, a falta de cinco minutos del final.

ALINEACIONES

At. Monsó: Justribó; Laporta, Pogolo, Cambón; Cabreo, Royo; Manzano, (Ferrandiz), Otín, Agón, Carnicer y Chirri.

FIGUERES: Miret (3); Semis (3), Cortada (3), Torrens (3); Bartolomé (4), Busquets (3); Vilarrodà (3), Durán (2), Fernández (2), Pagés (2) y Echegoyen (3). Ya iniciada la segunda parte, Ornad (3) suplió a Torrens.

GOLES

Uno tan sólo fue contabilizado, pero fue suficiente para que el once local pudiera salir triunfante del choque. Se marcó a los 24 mts. del primer periodo, siendo Carnicer el autor del tanto.

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U.S. Figueres més regular de la temporada

Cortada, 60 punts; Pagés, 59; Bartolomé, Busquets, Echegoyen, 58; Ornad i Vilarrodà, 53; Miret, 49; Fernández, 45; Duran, 43; Semis, 39; Torrens, 37; Cros, 24; Vilar, 15; Martínez, 13; Calvo, 7; Salazar, 6, i Nogué, 3.

DE PODER A PODER

Saltaron al terreno de juego ambos rivales sin complejos de ninguna clase. Al Figueres, más que temerle se le respetaba. Podemos decir que, en efecto, el once visitante demostró poseer un buen cuadro de jugadores. Que perdió el encuentro pero también pudo resolverlo a su favor. Aunque, esta vez, los hados les fueron adversos.

El juego iba transcurriendo de manera bastante igualada, pero si mucho nos apuran, diremos que, las mejoras ocasiones de gol las gozaron los figuerenses pero no supieron traducirlas de manera positiva.

El habilidoso extremo Vilarrodà, con el juego apenas iniciado, tuvo una gran oportunidad para batir al meta local, al quedar sólo delante del mismo. Pero malogró dicha oportunidad. También Echegoyen a los 35 mts. pudo conseguir un tanto cuando remató un pase de Fernández con la cabeza y el balón fue directamente a las manos del cancerbero local.

EL FIGUERES PUDO EMPATAR

En la segunda parte, el conjunto del Figueres buscó la igualada y a punto estuvo de lograr su objetivo. Pues, nuevamente, sus hombres disfrutaron de ventajosas ocasiones ante el portal del Montsó, sin que ningún jugador supiera introducir el cuero en las mallas. Para colmo, la madera repelió dos balones. Los locales por su parte, tampoco se descuidaban y en cuanto podían se lanzaban hacia los dominios de Miret, para aumentar el tanteo. Vano intento para unos y otros, ya que aquel prematuro gol sentenciaba el partido.

GOL ANULADO Y TARJETAS

En el interin, el colegiado empezó a mostrar su autoridad (?) exhibiendo las famosas tarjetas. Claro que, en este menester los más "agraciados" resultaron los figuerenses. Torrens, y Echegoyen, fueron los primeros. Al anular el tanto favorable al Figueres, que había conseguido Pagés, para acallar protestas enseñó otras tantas al propio Pagés y a Cortada.

El Barcelona, campeón de invierno

(De nuestra Redacción, por Joaquim Balletero).— Cuando se llega al final de la primera vuelta, suele decirse que el equipo que comanda la tabla, es el Campeón de Invierno. Pues, este honorífico título, corresponde por derecho propio al Barcelona. Este conjunto cuenta con un punto más que el Figueres y, lo que todavía es más importante, tiene un encuentro rasado por dilucidar. Por lo que, de sacar algún nuevo punto, la ventaja sobre el segundo clasificado se acrecentaría.

El Figueres, segundo en discordia, espera el menor desfallecimiento de sus rivales para encaramarse a lo más alto. Su trayectoria, hasta ahora, ha sido bastante regular. Quizás, la suerte haya faltado en alguna ocasión, pero ya sabemos que esto en una competición tan larga, pasa a cualquiera.

De todos modos, en esta segunda y decisiva vuelta, la emoción no va a faltar. Equipos tan potentes como el Endesa, Tarragona, Horta y el propio líder el Barcelona, deberán acudir a nuestra ciudad en devolución de visita. Ahí es donde el once unionista deberá mostrar su poderío y saber futbolístico.

Resultados y clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

At. Montsó, 1; Figueres, 0.
La Cava, 2; Júpiter, 1.
L'Hospitalet, 2; Barcelona, 0.
Masnou, 6; Oliana, 1.
Horta, 1; Tarragona, 0.
Reus, 3; Europa, 1.
Andorra, 4; Badalona, 0.
Gavà, 2; Montcada, 0.
Vic, 2; Mahonés, 0.
Malgrat, 2; Endesa, 0.

Clasificación: Barcelona, 26 puntos; Figueres, 25; Andorra, 24; Endesa, 23; Gimnàstic, 22; Reus, 22; L'Hospitalet, 22; Horta, 21; Júpiter, 20; Gavà, 20; Europa, 18; Badalona, 18; Malgrat, 17; La Cava, 17; Masnou, 16; Montsó, 15; Mahonés, 14; Montcada, 13; Oliana, 12; Vic, 11.

REGIONAL PREFERENTE

Granollers, 5; Valls, 0.

Olesa, 4; Bufalà, 2.
Palamós, 3; Cornellà, 0.
Sant Celoni, 2; Amposta, 0.
Puigreig, 2; Igualada, 1.
Can Oriac, 1; Manresa, 0.
Tortosa, 4; Torelló, 2.
Santboià, 1; Vilafranca, 1.
Artiguenc, 2; Olot, 0.
Barceloneta, 1; Sants, 3.

Clasificación: Olot, 24 puntos; Vilafranca, 24; Granollers, 22; Igualada, 21; Artiguenc, 19; Sants, 19; Santboià, 19; Olesa, 18; Valls, 18; Sant Celoni, 17; Cornellà, 16; Palamós, 15; Can Oriac, 15; Barceloneta, 15; Manresa, 15; Puigreig, 14; Torelló, 14; Bufalà, 13; Amposta, 11; Tortosa, 11.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Roses, 3; Palafolls, 2.
Banyoles, 6; Sant Roc, 1.
Bisbalenc, 1; Lloret, 0.
Llinàs, 1; Mataró, 1.
Arbúcies, 3; Besonenc, 2.
Premià, 1; Sant Hilari, 0.
Cerdanyola, 2; Cardedeu, 0.
Blanes, 3; Palafrugell, 1.
Llefià, 2; Guixols, 1.
Gramenet, 2; Calella, 1.

Clasificación: Mataró, 26 puntos; Gramenet, 25; Llefià, 23; Bisbalenc, 22; Roses, 21; Llinàs, 21; Lloret, 20; Palafolls, 20; Besonenc, 20; Cerdanyola, 18; Banyoles, 17; Arbúcies, 17; Premià, 15; Guixols, 14; Blanes, 13; Palafrugell, 11; Sant Hilari, 11; Cardedeu, 10; Calella, 8; Sant Roc, 8.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

Montagut, 4; Figueres, 0.
Castellfollit, 3; Sils, 1.
Llançà, 1; Los Amigos, 2.
La Cellera, 4; L'Escala, 2.
Peralada, 2; Pontense, 2.
Salt, 6; Anglès, 1.
Farners, 4; Amer, 1.
Canet, 3; Torroella, 2.
Vidreres, 4; Cassà, 0.
Hostalric, 2; Borrassà, 2.

Clasificación: Llançà con 25 puntos; Pontense, 24; Castellfollit, 22; Anglès, Los Amigos, Salt, 20; Cassà y Montagut, 19; Farners y Hostalric, 17; L'Escala y Peralada, 15; Canet y La Cellera, 14; Amer, 13; Borrassà, Figueres, Sils y Vidreres, 12; Torroella, 8.

COLABORA CON



UNICEF - ESPAÑA

FIGUERES

Fútbol comarcal

**PALAMÓS, 3
CORNELLÀ, 0**

El equipo local entró con buen pie en el nuevo año con una rotunda victoria sobre su rival el Cornellà. Gracias a una maravillosa segunda parte, en que todos sus jugadores pusieron valentía y coraje decididos a ganar, la puerta contraria fue asediada en innumerables ocasiones, materializándose

por tres veces con otros tantos goles.

La recuperación del Palamós podemos decir que fue debida al saltar al campo Cabrera sustituyendo a Herrera. Este cambio dio gran movilidad a la delantera y las jugadas de peligro sobre la portería de Codina se contabilizaron por docenas, salvadas por la gran defensiva del Cornellà, ayudado por la actuación de su portero que retuvo con paradas difíciles varios balones que llevaban malas intenciones.

El primer gol no vino hasta el minuto 74 en centro de Sánchez II que Eusebio de cabeza mandó el esférico a las mallas. Escribano I hizo subir el dos al marcador de penalty en el minuto 70 y en los últimos segundos del partido cuando más aturdida estaba la resistencia del Cornellà por los im-

petus de la delantera local se logró un fulminante gol llevando la jugada Medina y Codina, siendo finalmente Fernández, que oportuno de chut imparable, batió el marco de Codina.

Arbitró bien el señor Ruiz.

PALAMOS: Capell; Escribano, Sánchez I, Mayor, Escribano II; Eusebio, Sánchez II, Codina; Medina, Herrera (Cabrera) y Fernández.

CORNELLA: Codina; Felipe, Juan Manuel, Arrayat, Latorre; David, Rus, Costa; Gallego, Boada (Roca) y Tejada.

**LLEFIÀ, 2
GUÍXOL, 1**

En matinal de discreto juego el equipo local ha ganado a los visitantes por dos goles a uno. El primer tiempo finaliza con 1-0, conseguido por el central Giménez a los 25 minutos.

Después del descanso continúa el dominio local y a los 15 minutos se apuntan su segundo gol por mediación de Palacios. Dos minutos más tarde en un avance de los visitantes Morato, logra el gol del honor.

LLEFIÀ: Bernabé, José, Giménez, Sánchez, Romero, Gallardo, Peralta, Palacios, David (Fermín), Pérez, Castaños (Juanín).

GUÍXOLS: Rabaseda, Fluvia, Gallardo Bono, Honorato, Rocasa, Vázquez, Lato, Diego, Camps, Lorenzano (Anglada).

LA QUINIELA DE **gpa**s



Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: **CARTIER - OMEGA - LONGINES**
y **CRISTIAN DIOR** de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 VALENCIA-REAL SOCIEDAD ...	1	X	X
2 RAYO VALLECANO-BETIS	X	X	2
3 ELCHE-BARCELONA	1	X	X
4 GIJON-AT. MADRID	X	X	2
5 BURGOS-CADIZ	X	X	2
6 REAL MADRID-SANTANDER ...	X	X	2
7 ESPAÑOL-HERCULES	X	X	2
8 SEVILLA-LAS PALMAS	X	X	2
9 AT. BILBAO-SALAMANCA	X	X	2
10 ALAVES-MALAGA	X	X	2
11 ZARAGOZA-GRANADA	X	X	2
12 CORDOBA-CORUÑA	1	X	2
13 TARRASA-OVIEDO	1	X	2
14 VALLADOLID-SABADELL	X	X	2

PRONOSTICO

1 AT. BILBAO-REAL SOCIEDAD ...	1	X	2
2 BETIS-VALENCIA	1	X	2
3 AT. MADRID-ELCHE	X	X	2
4 CADIZ-GIJON	1	X	X
5 SANTANDER-BURGOS	X	X	2
6 HERCULES-REAL MADRID	1	X	X
7 SALAMANCA-SEVILLA	X	X	2
8 MURCIA-JAEN	X	X	2
9 CELTA-CASTELLON	X	X	2
10 TARRASA-SABADELL	X	X	2
11 CORDOBA-OVIEDO	1	X	2
12 ZARAGOZA-CORUÑA	X	X	2
13 BARACALDO-GRANADA	1	X	2
14 MALAGA-CALVO SOTELO	X	X	2

**BLANES, 3
PALAFRUGELL, 1**

Partido noblemente jugado por ambos equipos en donde los locales demostraron hallarse en bastante buen momento.

Goies: la primera parte finalizó con 1-0 gol conseguido de penalty por García en el minuto 35. El Blanes consiguió el 2-0 por mediación de Ceslo en el minuto 12. Seguidamente a los 25 minutos Jordi, logró el 3-0, finalmente Miguel consiguió el 3-1 en el minuto 40.

Arbitró: señor Santos Blánquez, bien.

BLANES: Verdugo, García, Curta, Calleja, Galea, Bautista, Sánchez, Jordi, Celso, Pérez, Valentín.

PALAFRUGELL: Prieto, Benavides, Borrell, Segura I, Fábregas, Pou, Sepúlveda, Peiró, Ezequiel, Miguel Gómez.

A. D. LA CASERA-CATALUNYA, 5 - TORROELLA, 2

Durante el fin de semana, se celebraron los encuentros pertenecientes a la última jornada de la primera vuelta. Clara victoria la conseguida por los juveniles de La Casera, que se afianzan en el primer puesto de la clasificación y consiguen llegar a la mitad de la competición, siendo los líderes indiscutibles del campeonato. La gran actuación que viene desarrollando el conjunto de La Casera, bien merece la privilegiada posición que actualmente ocupa. Arbitró el encuentro La Casera-Torroella, el colegiado Sr. López, cuya labor fue buena. A sus órdenes se alinearon: A. D. La Casera-Catalunya: Felipe (García); J. Pagés, Parra, Romero; Fernández, Ríos; Alforcea, Bueno, Ferrera, González, Martínez.

LA SALLE DE TARRAGONA, 30 - A. D. LA CASERA, 47

Las componentes de la A. D. La Casera, con su entrenador Rafael Mora, se desplazaron para disputar dos encuentros amistosos con equipos de 2.^a División. El primero tuvo lugar en Cervera y, aunque apretado, obtuvieron un gran triunfo frente al equipo de aquella localidad. Después, acudieron a Tarragona para enfrentarse al equipo femenino de La Salle. También allí consiguieron otra resonante victoria, esta vez por un más amplio resultado y sin tantas dificultades como el disputado en Cervera. En consecuencia, salida triunfal del equipo A. D. La Casera que se paseó por los campos de 2.^a División, dejando de manifiesto su excelente clase. Se desplazaron; Vilaboy, Junyer, Heras, Hnas. Pi, Prats, Corominas, Llop, Estevez y Puig.

Fi d'any i hora de balanços

Per Albert Gurt

Fi d'any és l'hora dels balanços. Cada federació esportiva fa examen de consciència i, alhora, pública els resultats obtinguts durant la seva activitat al llarg de l'any ja finit o a punt de finir-se. És un treball exhaustiu que obliga tot aquell que vol escriure sobre aquest tema a trencar-se el cap, tot fent comparacions. Unes comparacions no sempre grates, però necessàries, si volem esbrinar si una activitat esportiva progressa o no.

MOLT MALAMENT EN ATLETISME

Són precisament els esports dits "xifrats" o "cronometrats", els que més ens donen la mida del progrés o retrocés d'unes activitats determinades: l'atletisme, la natació, l'halterofília, el ciclisme en pista, el rem i no gaires més, ja que els esports d'equip no ens en donen pas cap i el seu progrés només és apreciat d'una manera subjectiva. Cal, doncs, en tractar el tema de la progressió esportiva, començar pels esports "xifrats", i pel primer d'ells, l'atletisme, base de tots els altres.

Ens ha arribat la classificació de les millors marques de l'any sobre totes les especialitats atlètiques, tant en homes com en dones, i la primera impressió que ens fa la llista, publicada a molts diaris esportius, és que el nostre país — l'Estat espanyol — marxa en aquest aspecte, és a dir' l'atlètic, molt malament.

Naturalment que els capdavanters de les llistes sempre són els mateixos: USA, URSS, RDA, RFA, etc., pel que fa als "peixos grossos" de l'atletisme mundial. Després, venen Gran Bretanya, Itàlia, França, Canadà, Polònia, Finlàndia, Cuba, Kènia, Austràlia, Nova Zelanda, etc. i posteriorment, força enrera, nosaltres.

Segons la llista consultada, som atlèticament parlant el 19 país d'Europa, i mundialment ens trobem situats cap allà al lloc trenta. Com es pot veure, poca cosa "pintem"...

INDUBTABLEMENT, L'ESPORT ESPANYOL NO MARXA BÉ

Ara bé —i la pregunta es fa per si sola—: Com és possible que un país — l'Estat espanyol — que, segons estadístiques econòmiques, està considerat el desè del món, industrialment parlant, pugui anar tan enrera en esport i més si tenim en compte que els països més industrialitzats són també els primers de les llistes atlètiques?

Tot això, i ho hem dit abans, és l'inconvenient de fer comparacions, la qual cosa ens porta a la conclusió de què quelcom marxa malament a casa nostra en matèria esportiva, malgrat els plans esportius que des de dalt hom continua projectant. A menys que hi hagi una excusa. I és que hom hi compti una producció —cosa gairebé segura—, en aquest desè lloc mundial industrial, com són les multinacionals establertes al nostre país.

Però tot això no explica el nostre 19 lloc europeu, car ens passen al davant Estats molt petits. Crec, com he dit abans, que l'esport espanyol no marxa bé i que cal fer quelcom important per tal de redreçar-lo.

Ara bé, perquè no ens diguin que som destructius, direm que darrera els grans de l'atletisme mundial, els nostres Abascal, amb el seu rècord nacional sobre 1500 m. amb 3 minuts 38 segons, es classifica en el 13 lloc europeu; Ballbé, 19 també europeu sobre 800 m.; i Cerrada 19 europeu sobre 5.000 m. Aquests atletes ens fan quedar força bé, encara que només siguin tres...

Els grans del món de l'any, i dels quals parlarem un altre dia, són el soviètic Iachenko, nou "recordman" del món en salt d'alçària; el cubà Juanitena, "recordman" sobre 800 m., i el keniana Kimomswa, nou "recordman" sobre 10.000 metres.

Farmàcies

Dia 4, dimecres
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 5, dijous
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 6, divendres
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 7, dissabte
Perxas - Rambla, 36
Bonmatí - Rambla, 10
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 8, diumenge
Bonmatí - Rambla, 10
Dia 9, dilluns
Ferrán - Pujada del Castell, 6
Dia 10, dimarts
Deulofeu - Monturiol, 19

Metges de guàrdia

Divendres, dia 6
Dr. Josep Coma
C/ Victor Pradera, nº 1, 2º
Telf. 50 24 63
Diumenge, dia 8
Dr. Antoni Martínez Espinar
C/ Vilafant, 55 - 2º

Espectacles

Cinema Juncària

Dimecres, dia 4, nit; dijous, dia 5, nit, i divendres, dia 6, tarda i nit: "Doctor Zhivago".

Dissabte, dia 7, nit, i diumenge, dia 8, tarda i nit: "Hindenburg" i "Les llamaban Hermanos de Trinidad".

Cinema El Jardí

Divendres, dia 6, a partir de les quatre de la tarda: "Doctor Zhivago".

Diumenge, dia 8, a partir de les quatre de la tarda: "Hindenburg" i "Les llamaban Hermanos de Trinidad".

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 5, a partir de les quatre de la tarda, i divendres, dia 6, a partir de dos quarts de quatre de la tarda: "Más fina que las gallinas" i "Si empezara otra vez".

Dissabte, dia 7, nit, i diumenge, dia 8, continua a partir de dos quarts de quatre de la tarda: "Abortar en Londres" i "Nube de juego".

Sala Edison

Dimecres, dia 4, nit; dijous, dia 5, nit, i divendres dia 6, a partir de les quatre de la tarda: "Tiburón" i "Nido de águilas".

Dissabte, dia 7, nit, i diumenge, dia 8, a partir de les quatre de la tarda: "Habitación para cuatro" i "Los asesinos del kárate".

Cinema Patronat

Divendres, dia 6, a dos quarts de cinc de la tarda: "Heidi en las montañas" i "Dónde vas Alfonso XII".

Diumenge, dia 8, a les cinc de la tarda: "Els Pastorets".

Cinema Savoy (Art i assaig)

Fins al dia 9: "La naranja mecánica" (Versió original amb subtítols). Sessions diàries. Tarda sessió contínua. Nit sessió única.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Exposicions

ÒBANOS - Batallé i Coldecarrera. Olis.

ART-3 - Miquel Plana "Entorn de la Natura".

RHODAS - Maurice Ribes. Olis.

VALLÉS - Exposició 5 tendències.

VICTÒRIA - Artistes de la galeria: Estrada Vilarrasa, Bofill, Mercader, Molons, Matabosch, Zamora Muñoz i Sarquella.

Bolsa de Trabajo

OFERTAS

AUXILIAR administrativa desearia trabajo para oficina. Razón 50 57 63.

SE OFRECE señorita para canguero, preferible fines de semana. Tel 50 57 63.

CHICA para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernanda. Tel. 77 03 06.

LICENCIADA EN HISTORIA Y FRANCÉS se ofrece para dar clases particulares. Razón Tel. 50 57 63.

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearia trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

SEÑORA 40 años aceptaria trabajo de responsabilidad. Estudios de contabilidad y conocimientos de francés. Razón Tel. 50 38 07.

S'OFEREIX noia per a tenir cura de nens. Raó C/. Dr. Burgas, 30, 3er. 2ª.

FORMACIÓ. Iniciese en el mundo de la informática. Cursos de perforación-verificación. Horarios a convenir. Infórmese en Centre de Càlcul de L'Empordà. C/ Victor Pradera, 1 Entlo C. Figueres.

SE NECESITA oficial ebanista con carnet de conducir, y aprendiz. Razón: C/ Olot n/o 32. Telf. 50 34 91.

Anuncios breves

OCASION. A 15 Kms. de Figueres se vende viña de 25 vesanas y olivar de 15 vesanas. Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62 de Figueras.

EN DELFIA, se vende casa amueblada planta baja y piso, con agua y luz. Superficie 600 m². Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62 de Figueras.

EN FIGUERES se traspasa librería en pleno rendimiento. Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62.

SE TRASPASA supermercado. Razón llamar al teléfono 50 25 36 de Figueras.

VENDEMOS parcelas para almacén y viviendas bifamiliares, en Arengada Norte. Razón *Fincas Gibert*, C/ Caamaño, 3. Tel. 50 14 62 de Figueras.

CASH IFA

Ctra. Sant Feliu de Guíxols - VILARROJA - GIRONA

Calle San Lázaro, 30 - FIGUERES

Calle Girona, 2 - EDIFICIO LA PAU - LLORET DE MAR

COMPRE Y AHORRE

¡OFERTAS INCREIBLES!

COMPARE PRECIOS

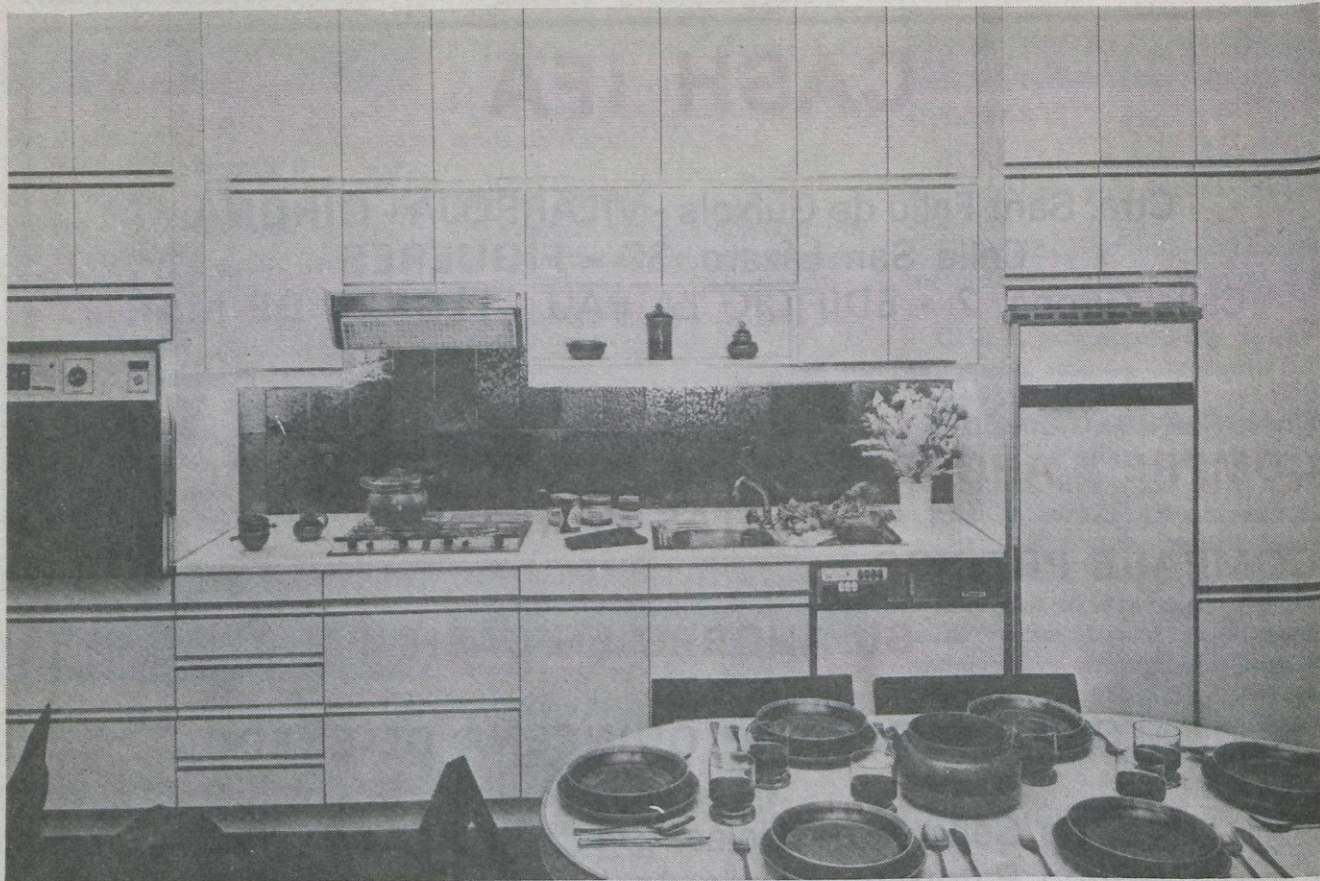
— SU AHORRO EN CASH IFA —

GRAN OFERTA 1.ª QUINCENA DE ENERO:

Vino Señorío de Ucles, 3/4
Vino Paternina Banda Azul, 3/4
Licor 43, 1 litro
Cinzano rojo o blanco, 1 litro
Coñac Veterano, 1 litro
Arroz La Cigala, 1 kilo
Cola-Cao, 500 gramos
Nocilla Guateque de 1 ó 2 sabores
Berberechos Tio-Xan, 1/4
Vim Clorex, 500 gramos
Dash, barril 5 kilos
Guantes goma
Papel higiénico La Pajarita
Papel Aluminio Albal de 8 y 16 m
Signal Familiar

**Y ADEMAS... PODRA PARTICIPAR EN NUESTRA
GRAN TÓMBOLA IFA**

GANARA DINERO Y PREMIO SEGURO



Señora, señorita, ama de casa
y... caballero

TODO PARA LA COCINA

En la colocación de los muebles de la
cocina, su preocupación resuelta

Proyectos y presupuestos sin compromiso

Visítenos en Plaça de Catalunya, 16
(Plaça del Grà)



MONTSERRAT boutique de la cuina
Distribuidor oficial